

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 71

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 57

8 martie 2014

Număr de referință	Cuprins	Pagina
--------------------	---------	--------

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2014/C 71/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 61, 1.3.2014	1
--------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2014/C 71/02	Cauza C-567/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 5 noiembrie 2013 — Baczó Nóra și Vizsnyiczai János István/Raiffeisen Bank Zrt.	2
2014/C 71/03	Cauza C-573/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 12 noiembrie 2013 — Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV	2
2014/C 71/04	Cauza C-586/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ungaria) la 20 noiembrie 2013 — Martin Meat Kft./Géza Simonfay și Ulrich Salburg	3

RO

Din motive de protecție a datelor cu caracter personal și/sau de confidențialitate, anumite informații conținute în prezenta ediție nu mai pot fi puse la dispoziție; ca urmare, o nouă versiune autentică este publicată.

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2014/C 71/05	Cauza C-589/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 19 noiembrie 2013 — F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt	3
2014/C 71/06	Cauza C-594/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 21 noiembrie 2013 — „go fair” Zeitarbeit OHG/Finanzamt Hamburg-Altona	3
2014/C 71/07	Cauza C-609/13 P: Recurs introdus la 25 noiembrie 2013 de Duravit AG și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 septembrie 2013 în cauza T-364/10, Duravit AG și alții/Comisia Europeană	4
2014/C 71/08	Cauza C-612/13 P: Recurs introdus la 26 noiembrie 2013 de ClientEarth împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 Septembrie 2013 în cauza T-111/11, ClientEarth/Comisia	5
2014/C 71/09	Cauza C-615/13 P: Recurs introdus la 27 noiembrie 2013 de ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 septembrie 2013 în cauza T-214/11, ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA)	6
2014/C 71/10	Cauza C-629/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Gliwicach (Polonia) la 2 decembrie 2013 — Sucursala din Polonia, cu sediul la Tarnowskie Góry, a Adarco Invest srl cu sediul în Petroșani (România)	6
2014/C 71/11	Cauza C-633/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 3 decembrie 2013 — Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji z siedzibą w Warszawie/Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej	7
2014/C 71/12	Cauza C-645/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Spania) la 5 decembrie 2013 — Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito/Evaristo Méndez Sena și alții	7
2014/C 71/13	Cauza C-657/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 12 decembrie 2013 — Verder LabTec GmbH & Co. KG/Finanzamt Hilden	8
2014/C 71/14	Cauza C-659/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 13 decembrie 2013 — C & J Clark International Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	8
2014/C 71/15	Cauza C-664/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administratīvā apgabaltiesa (Letonia) la 13 decembrie 2013 — VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija”, Latvijas Republikas Satiksmes ministrija	9
2014/C 71/16	Cauza C-671/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiojo Teismo (Lituania) la 17 decembrie 2013 — VĮ „Indėlių ir investicijų draudimas” ir Nemaniūnas	9
2014/C 71/17	Cauza C-673/13 P: Recurs introdus la 17 decembrie 2013 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 8 octombrie 2013 în cauza T-545/11, Stichting Greenpeace Nederland și Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/Comisia Europeană	10

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2014/C 71/18	Cauza C-681/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 23 decembrie 2013 — Diageo Brands BV/Simiramida-04 EOOD	11
2014/C 71/19	Cauza C-686/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta förvaltningsdomstolen (Suedia) la 27 decembrie 2013 — X AB/Skatteverket	11
2014/C 71/20	Cauza C-2/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 3 ianuarie 2014 — Procedură penală împotriva Thi Bich Ngoc Nguyen și Nadine Schönherr	12
2014/C 71/21	Cauza C-4/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 6 ianuarie 2014 — Christophe Bohez/Ingrid Wiertz	12
2014/C 71/22	Cauza C-44/14: Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2014 — Regatul Spaniei/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene	13

Tribunalul

2014/C 71/23	Cauza T-384/09: Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — SKW Stahl-Metallurgie Holding și SKW Stahl-Metallurgie/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața carburii de calciu și de magneziu pentru industriile oțelului și gazului în SEE, cu excepția Irlandei, Spaniei, Portugaliei și a Regatului-Unit — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea pieței — Dreptul la apărare — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Obligația de motivare — Amenzi — Egalitate de tratament — Circumstanțe atenuante — Cooperare în cursul procedurii administrative — Proportionalitate — Răspundere solidară pentru plata amenzii — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor”)	14
2014/C 71/24	Cauza T-391/09: Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — Evonik Degussa și AlzChem/Comisie („Concurență — Înțelegeri — Piața carburii de calciu și de magneziu pentru industriile oțelului și gazului în SEE, cu excepția Irlandei, Spaniei, Portugaliei și a Regatului-Unit — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea pieței — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Amenzi — Cooperare în cursul procedurii administrative — Circumstanțe agravante — Recidivă — Circumstanțe atenuante — Proportionalitate — Durata încălcării — Răspundere solidară pentru plata amenzii — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor”)	14
2014/C 71/25	Cauza T-395/09: Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — Gigaset/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața carburii de calciu și a magneziului pentru industria oțelului și a gazului din SEE, cu excepția Irlandei, a Spaniei, a Portugaliei și a Regatului Unit — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea pieței — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Obligația de motivare — Amenzi — Durata încălcării — Egalitate de tratament — Circumstanțe atenuante — Cooperare pe parcursul procedurii administrative — Răspundere solidară pentru plata amenzii — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor”)	15
2014/C 71/26	Cauza T-528/09: Hotărârea Tribunalului din 29 ianuarie 2014 — Hubei Xinyegang Steel/Consiliul [„Dumping — Importuri de anumite țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din China — Stabilirea unui pericol de prejudiciu — Articolul 3 alineatul (9) și articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 [devenite articolul 3 alineatul (9) și articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009]”]	15

2014/C 71/27	Cauza T-216/11: Hotărârea Tribunalului din 28 ianuarie 2014 — Progest/OAPI — Sopralex & Vosmarques (IMPERIA) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative IMPERIA — Marcă comunitară figurativă anterioară IMPERIAL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Caracter distinctiv al mărcii anterioare — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	16
2014/C 71/28	Cauza T-495/11: Hotărârea Tribunalului din 30 ianuarie 2014 — Streng/OAPI — Gismondi (PARAMETRICA) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare PARAMETRICA — Marcă națională verbală anterioară parameta — Motiv relativ de refuz — Lipsa depunerii de dovezi în limba de procedură a opoziției — Norma 19 alineatele (2) și (3) și norma 98 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95”]	17
2014/C 71/29	Cauza T-600/11: Hotărârea Tribunalului din 28 ianuarie 2014 — Schuhhaus Dielmann/OAPI — Carrera (Carrera panamericana) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Comunitatea Europeană Carrera panamericana — Marca comunitară figurativă anterioară CARRERA — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]	17
2014/C 71/30	Cauza T-158/12: Hotărârea Tribunalului din 29 ianuarie 2014 — European Dynamics Belgium și alții/EMEA („Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Prestări de servicii externe în domeniul aplicațiilor software — Decizie de clasare a ofertei unui ofertant pe poziția a doua în vederea unui contract în cascadă — Criterii de atribuire — Adăugarea unui criteriu de atribuire neprevăzut de documentele contractuale — Evaluarea unui criteriu de selecție în cadrul etapei de atribuire — Transparență”)	18
2014/C 71/31	Cauza T-221/12: Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — Sunrider/OAPI — Nannerl (SUN FRESH) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale SUN FRESH — Mărcile comunitare, Benelux și naționale verbale și figurative anterioare SUNNY FRESH, SUNRIDER SUNNY FRESH și SUNNYFRESH — Motiv relativ de refuz — Dovada utilizării serioase a mărcilor anterioare — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	18
2014/C 71/32	Cauza T-513/12: Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — NCL/OAPI (NORWEGIAN GETAWAY) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale NORWEGIAN GETAWAY — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	19
2014/C 71/33	Cauza T-514/12: Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — NCL/OAPI (NORWEGIAN BREAKAWAY) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale NORWEGIAN BREAKAWAY — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	19
2014/C 71/34	Cauza T-551/12: Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — Coppenrath-Verlag/OAPI — Sembella (Rebella) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Rebella — Marca comunitară verbală anterioară SEMBELLA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009”]	19
2014/C 71/35	Cauza T-47/13: Hotărârea Tribunalului din 29 ianuarie 2014 — Goldsteig Käsereien Bayerwald/OAPI — Vieweg (goldstück) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative goldstück — Marca comunitară verbală anterioară GOLDSTEIG — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	20

2014/C 71/36	Cauza T-68/13: Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — Novartis/OAPI (CARE TO CARE) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale CARE TO CARE — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	20
2014/C 71/37	Cauza T-174/13 P: Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — Comisia/BO [Recurs — Funcție publică — Agenți contractuali — Asigurări sociale — Rambursarea cheltuielilor de transport — Cheltuieli de transport pentru motive lingvistice — Articolul 19 alineatul (2) din Reglementarea comună privind asigurarea împotriva riscurilor de boală a funcționarilor Comunităților Europene — Titlul II capitolul 12 punctul 2.5 din directivele generale de aplicare privind rambursarea cheltuielilor medicale]	20
2014/C 71/38	Cauza T-134/12: Ordonanța Tribunalului din 13 ianuarie 2014 — Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT/Comisia („Acțiuni în anulare și în răspundere — Contracte privind contribuția financiară a Uniunii la proiecte din domeniul cercetării și dezvoltării — Excepție de inadmisibilitate — Absența recalificării concluziilor — Inadmisibilitate”)	21
2014/C 71/39	Cauzele conexe T-116/13 P și T-117/13 P: Ordonanța Tribunalului din 13 ianuarie 2014 — Lebedef/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Notare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiile de evaluare 2008 și 2009 — Scutire de jumătate de normă în scopul reprezentării sindicale — Raporturi de evaluare care vizează atribuțiile exercitate în cadrul serviciului de repartizare — Desemnare sindicală — Respingerea acțiunilor introduse în primă instanță drept vădi nefondate — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”)	21
2014/C 71/40	Cauza T-303/13: Ordonanța Tribunalului din 14 ianuarie 2014 — Miettinen/Consiliul [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Avizul serviciului juridic al Consiliului — Refuzarea accesului — Divulgare după introducerea acțiunii — Dispariția obiectului litigiului — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțare asupra fondului”]	22
2014/C 71/41	Cauza T-650/13: Acțiune introdusă la 4 decembrie 2013 — Lomnici/Parlamentul European	22
2014/C 71/42	Cauza T-677/13: Acțiune introdusă la 19 decembrie 2013 — Axa Versicherung/Comisia	22
2014/C 71/43	Cauza T-717/13: Acțiune introdusă la 27 decembrie 2013 — Chair Entertainment Group/OAPI — Libelle (SHADOW COMPLEX)	23
2014/C 71/44	Cauza T-718/13: Acțiune introdusă la 27 decembrie 2013 — The Directv Group/OAPI — Bolloré (DIRECTV)	24
2014/C 71/45	Cauza T-720/13: Acțiune introdusă la 30 decembrie 2013 — Gat Microencapsulation/OAPI — BASF (KARIS)	24
2014/C 71/46	Cauza T-8/14: Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2014 — Mogyi/OAPI (Just crunch it...)	25
2014/C 71/47	Cauza T-9/14: Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2014 — Mogyi/OAPI	25
2014/C 71/48	Cauza T-13/14: Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2014 — Ungaria/Comisia	25
2014/C 71/49	Cauza T-14/14: Acțiune introdusă la 6 ianuarie 2014 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul	26

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2014/C 71/50	Cauza T-45/14: Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2014 — HTTS și Bateni/Consiliu	27
2014/C 71/51	Cauza T-54/14: Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2014 — Goldfish și alții/Comisia	28
2014/C 71/52	Cauza T-136/13: Ordonanța Tribunalului din 14 ianuarie 2014 — Hanwha SolarOne și alții/Parlamentul European	28
2014/C 71/53	Cauza T-555/13: Ordonanța Tribunalului din 10 ianuarie 2014 — MHCS/OAPI — Compania Vinícola del Norte de España (ICE IMPERIAL)	28

Tribunalul Funcției Publice

2014/C 71/54	Cauza F-60/09 RENV: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 17 octombrie 2013 — Birkhoff/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Trimitere la Tribunal spre rejudecare după anulare — Remunerație — Alocații familiale — Alocație pentru copilul aflat în întreținere — Copil care suferă de o boală gravă sau care are o infirmitate care îl împiedică să se întrețină — Cerere de prelungire a plății alocației)	29
2014/C 71/55	Cauza F-15/10: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 11 decembrie 2013 — Andres și alții/BCE (Funcție publică — Personalul BCE — Reforma sistemului de asigurări sociale — Înghețarea planului de pensii — Instituirea regimului de pensii — Consultarea comitetului de supraveghere — Consultarea comitetului pentru personal — Consultarea consiliului general — Consultarea consiliului guvernatorilor — Evaluare trienală a planului de pensii — Încălcarea condițiilor de angajare — Eroare vădită de apreciere — Principiul proporționalității — Drepturi dobândite — Principiul securității juridice și previzibilității — Obligația de informare)	29
2014/C 71/56	Cauza F-92/11: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 16 septembrie 2013 — Faita/CESE (Funcție publică — Hărțuire morală — Cerere de asistență — Motivele unei decizii)	30
2014/C 71/57	Cauza F-124/11: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 30 septembrie 2013 — Possanzini/Frontex (Funcție publică — Personalul Frontex — Agent temporar — Raport de evaluare a carierei care conține aprecieri negative ale validatorului necomunicate persoanei interesate — Neprelungirea unui contract încheiat pe perioadă determinată — Decizie întemeiată pe opinia validatorului — Dreptul la apărare — Încălcare — Litigiu cu caracter pecuniar — Competență de fond)	30
2014/C 71/58	Cauzele conexe F-20/12 și F-43/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 16 septembrie 2013 — Wurster/EIGE (Funcție publică — Personalul EIGE — Agent temporar — Procedură de evaluare a aptitudinilor de conducere ale agenților EIGE care au fost repartizați de curând într-un post de conducere de nivel mediu — Schimbare a repartizării într-un post care nu este de conducere — Dreptul de a fi ascultat — Domeniul de aplicare al legii — Examinare din oficiu — Substituire a motivelor efectuată din oficiu de instanță)	31
2014/C 71/59	Cauzele conexe F-23/12 și F-30/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 16 septembrie 2013 — Glantenay și alții/Comisia (Funcție publică — Concurs general — Anunțul de concurs EPSO/AD/204/10 — Selecție pe bază de dosare — Eliminarea candidaților fără o examinare concretă a diplomelor și a experienței lor profesionale)	31

2014/C 71/60	Cauza F-38/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 30 septembrie 2013 — BP/FRA (Funcție publică — Personalul Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene — Agent contractual — Neînnoirea, pe durată nedeterminată, a unui contract pe durată determinată — Schimbarea repartizării într-un alt serviciu până la expirarea contractului — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubire)	32
2014/C 71/61	Cauza F-46/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 16 septembrie 2013 — Höpcke/Comisia (Funcție publică — Concurs general — Anunțul de concurs EPSO/AST/111/10 — Neînscrisiere pe lista de rezervă — Instrucțiunea de a redacta un text cu o lungime minimă — Nerespectare)	32
2014/C 71/62	Cauza F-52/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 7 noiembrie 2013 — Cortivo/Parlamentul (Funcție publică — Funcționari — Pensii — Coeficient corector — Stat membru de reședință — Noțiune — Reședința principală — Reședință împărțită între două state membre — Înscrisuri justificative — Încredere legitimă)	32
2014/C 71/63	Cauzele conexe F-72/12 și F-10/13: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 21 noiembrie 2013 — Roulet/Comisia (Funcție publică — Remunerație — Articolul 66 din statut — Fost agent temporar cu gradul AD 12 — Recrutare în calitate de funcționar cu gradul AD 6 — Plata remunerației echivalente unui funcționar cu gradul AD 12 — Eroare vădită — Restituirea plății nedatorate potrivit articolului 85 din statut)	33
2014/C 71/64	Cauza F-84/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 16 septembrie 2013 — CN/Consiliul (Funcție publică — Articolul 78 din statut — Comisia pentru invaliditate — Raport medical — Date medicale cu caracter psihiatric sau psihologic — Secret medical — Acces — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubire)	33
2014/C 71/65	Cauza F-113/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 11 decembrie 2013 — Balionyte-Merle/Comisia (Funcție publică — Concurs general — Anunțul de concurs EPSO/AD/204/10 — Neînscrisiere pe lista de rezervă — Evaluarea competențelor generale ale candidaților — Evaluare pe baza rezultatelor candidaților în cursul probelor din centrul de evaluare — Coerență între punctajul obținut și comentariile care figurează în pașaportul de competențe)	34
2014/C 71/66	Cauza F-122/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 21 noiembrie 2013 — Arguelles Arias/Consiliul (Funcție publică — Agent contractual — Contract pe perioadă nedeterminată — Reziliere — Post ocupat care necesită o autorizare de securitate — Autorizare refuzată de autoritatea națională de securitate — Decizie modificată de organismul competent cu soluționarea căii de atac — Concluzii ale autorității naționale de securitate și ale organismul competent cu soluționarea căii de atac care nu sunt obligatorii pentru AAIC)	34
2014/C 71/67	Cauza F-60/09 DEP: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 5 decembrie 2013 — Birkhoff/Comisia (Funcție publică — Procedură — Stabilirea cheltuielilor de judecată — Nepronunțare asupra fondului)	34
2014/C 71/68	Cauza F-49/12: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 2 decembrie 2013 Pachtitis/Comisia (Funcție publică — Concurs general EPSO/AD/77/06 — Acces la documente — Cerere de acces la răspunsurile la testele de acces — Anularea rezultatelor testelor — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțare asupra fondului)	35
2014/C 71/69	Cauza F-127/12: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 17 octombrie 2013 — Marcuccio/Comisia [Funcție publică — Articolul 34 alineatele (1) și (6) din Regulamentul de procedură — Cerere introdusă prin fax în termenul de introducere a acțiunii prelungit cu zece zile pentru considerente de distanță — Cerere introductivă depusă prin poștă în următoarele zece zile — Lipsa identității între cele două — Tardivitatea acțiunii]	35

2014/C 71/70	Cauza F-133/12: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 12 decembrie 2013 — Marcuccio/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Răspundere extracontractuală a Uniunii — Despăgubire pentru prejudiciul care rezultă din trimiterea de către instituție avocatului reclamantului a unei scrisori privind cheltuielile de judecată stabilite în sarcina reclamantului — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată — Articolul 94 din Regulamentul de procedură) 35	35
2014/C 71/71	Cauza F-145/12: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 17 octombrie 2013 — Marcuccio/Comisia [Funcție publică — Articolul 34 alineatele (1) și (6) din Regulamentul de procedură — Cerere introdusă prin fax în termenul de introducere a acțiunii majorat cu termenul pentru considerente de distanță de zece zile — Cerere depusă prin poștă în cele zece zile următoare — Lipsa identității între una și cealaltă — Tardivitate a acțiunii] 36	36
2014/C 71/72	Cauza F-47/13: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 12 decembrie 2013 — JJ (*)/Consiliul (Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2012 — Decizie de a nu îl promova pe reclamant — Transfer interinstituțional în cursul exercițiului de promovare anterior celui în care o eventuală decizie de promovare ar fi intrat în vigoare — Instituția competentă să decidă promovarea funcționarului transferat 36	36
2014/C 71/73	Cauza F-134/12: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 27 ianuarie 2014 — Loescher/Consiliul 36	36
2014/C 71/74	Cauza F-136/12: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 27 ianuarie 2014 — Carpenito/Consiliul 37	37
2014/C 71/75	Cauza F-49/13: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 23 octombrie 2013 — Moragrega Arroyo/Consiliul 37	37

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

*(2014/C 71/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene***

JO C 61, 1.3.2014

Publicații anterioare

JO C 52, 22.2.2014

JO C 45, 15.2.2014

JO C 39, 8.2.2014

JO C 31, 1.2.2014

JO C 24, 25.1.2014

JO C 15, 18.1.2014

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICTIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 5 noiembrie 2013 — Baczó Nóra și Vizsnyiczai János István/Raiffeisen Bank Zrt.

(Cauza C-567/13)

(2014/C 71/02)

*Limba de procedură: maghiara***Instanța de trimitere**

Fővárosi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamant: Baczó Nóra, Vizsnyiczai János István

Pârâtă: Raiffeisen Bank Zrt.

Întrebările preliminare

1. Cauzează prejudicii consumatorului procedura judiciară în care reclamantul din cadrul unui litigiu dedus instanței locale în vederea declarării nevalidității unui contract (condițiile contractuale generale) nu poate solicita de asemenea, prin acțiunea formulată, să fie declarată abuzivă o clauză din contractul care face obiectul litigiului, fără ca acest fapt să implice competența altei instanțe, și anume instanța regională (törvényszék) [?] Astfel, într-un litigiu inițiat de cocontractant, consumatorul poate invoca la instanța locală caracterul abuziv al unei clauze contractuale (!), în timp ce sesizarea instanței regionale presupune pentru consumator taxe mai ridicate.
2. Situația s-ar echilibra în cazul în care consumatorul ar putea invoca de asemenea, în procedura pe care a inițiat-o la instanța locală în scopul declarării nevalidității contractului, caracterul abuziv al anumitor clauze ale acestuia, fără ca instanța locală să înceteze să mai fie competentă [?]

(¹) Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95 din 21 aprilie 1993, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 12 noiembrie 2013 — Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

(Cauza C-573/13)

(2014/C 71/03)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Pârâtă și recurentă: Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG

Reclamant și intimat: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Întrebările preliminare

1. Articolul 23 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 (¹) trebuie interpretat în sensul că prețul final care urmează să fie plătit în cadrul unui sistem de rezervare electronic trebuie indicat la prima afișare a tarifelor pentru servicii aeriene?
2. Articolului 23 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 trebuie interpretat în sensul că prețul final care urmează să fie plătit în cadrul unui sistem de rezervare electronic trebuie indicat doar pentru serviciul aerian pentru care clientul a optat efectiv sau pentru fiecare serviciu aerian afișat?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate, JO L 293, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ungaria) la 20 noiembrie 2013 — Martin Meat Kft./Géza Simonfay și Ulrich Salburg

(Cauza C-586/13)

(2014/C 71/04)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Martin Meat Kft.

Pârâți: Géza Simonfay, Ulrich Salburg

Întrebările preliminare

1. Se poate vorbi despre punere la dispoziție a forței de muncă în sensul dreptului Uniunii, în special în raport cu definiția noțiunii „punere la dispoziție a forței de muncă” consacrate în Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în cauzele conexe C-307/09-C-309/09 ⁽¹⁾, în cazul în care mandatarul își asumă obligația de a prelucra, prin intermediul propriilor lucrători, jumătăți de carcace de bovine în abatorul mandantului, în localurile închiriate de acesta, și de a le condiționa în pachete de carne pregătite pentru comercializare, în împrejurările în care mandatarul este remunerat în funcție de kilogramele de carne prelucrată și trebuie să suporte o diminuare a prețului stipulat pentru prelucrarea cărnii în cazul în care calitatea acesteia este insuficientă, luând în considerare de asemenea faptul că, în statul membru gazdă, mandatarul prestează servicii exclusiv în beneficiul mandantului menționat și că acesta din urmă efectuează controlul de calitate al operațiunilor de prelucrare a cărnii?
2. Principiul fundamental enunțat în Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în cauzele conexe C-307/09-C-309/09, potrivit căruia punerea la dispoziție a forței de muncă poate fi limitată pe durata aplicării dispozițiilor tranzitorii referitoare la libera circulație a lucrătorilor prevăzute în tratatele de aderare ale statelor membre care au aderat la Uniunea Europeană la 1 mai 2004, este aplicabil și în cazul detașării unor lucrători efectuate în cadrul punerii la dispoziție a forței de muncă, prin care o întreprindere cu sediul într-un stat membru care a aderat la Uniunea Europeană la 1 mai 2004 detașează lucrători în Austria, atunci când detașarea menționată intervine într-un sector care nu este protejat în sensul tratatelor de aderare?

⁽¹⁾ Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 februarie 2011.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 19 noiembrie 2013 — F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(Cauza C-589/13)

(2014/C 71/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

Pârâtă: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

Întrebarea preliminară

Articolul 56 CE (în prezent articolul 63 TFUE) trebuie interpretat în sensul că se opune unui sistem de impozitare a câștigurilor de capital și a veniturilor obținute de o fundație privată austriacă din cesiunea participațiilor care prevede că fundației private i se aplică o sarcină fiscală sub forma unui „impozit intermediar” în vederea asigurării unei impozitări unice la nivel național doar în cazul în care, în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impunerii, beneficiarul donațiilor provenite de la fundația privată este scutit de impozitul pe câștigul de capital care se aplică în principiu donațiilor?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 21 noiembrie 2013 — „go fair” Zeitarbeit OHG/Finanzamt Hamburg-Altona

(Cauza C-594/13)

(2014/C 71/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „go fair” Zeitarbeit OHG

Pârât: Finanzamt Hamburg-Altona

Întrebările preliminare

1. Cu privire la interpretarea articolului 132 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾:

- (a) Puterea de apreciere recunoscută unui stat membru de a califica un organism drept organism cu caracter social înseamnă că acest stat membru poate recunoaște acest caracter social și serviciilor prestate de persoane pentru casele de asigurări sociale și pentru casele de asigurări pentru dependență, însă nu și serviciilor prestate în mod direct persoanelor dependente de către personalul de îngrijire autorizat?
- (b) În cazul în care serviciile prestate de personalul de îngrijire autorizat trebuie considerate ca fiind ale unui organism cu caracter social: recunoașterea acestui caracter unui agenții de plasare a personalului temporar care pune la dispoziție personal de îngrijire autorizat organismelor pentru îngrijirea persoanelor dependente (organisme beneficiare) rezultă din recunoașterea caracterului social al serviciilor prestate de personalul pus la dispoziție?
2. Cu privire la interpretarea articolului 134 litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată:

Punerea la dispoziție a personalului de îngrijire autorizat în vederea prestării de servicii de îngrijire în cadrul organismului beneficiar (utilizatorul) trebuie considerată ca fiind esențială pentru realizarea cifrei de afaceri direct legată de ajutorul social și securitatea socială, în cazul în care organismul beneficiar nu își poate îndeplini activitatea în lipsa acestui personal?

(¹) JO L 347, p. 1.

Recurs introdus la 25 noiembrie 2013 de Duravit AG și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 septembrie 2013 în cauza T-364/10, Duravit AG și alții/Comisia Europeană

(Cauza C-609/13 P)

(2014/C 71/07)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurente: Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA (reprezentați: Dr. U. Soltész, LL.M. și C. von Köckritz, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentelor

1. Anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 septembrie 2013 în cauza T-364/10, în măsura în care prin aceasta a fost respinsă acțiunea formulată de recurente;
2. anularea în tot, potrivit articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, a articolului 1 alineatul (1) și a articolelor 2 și 3 din Decizia C(2010) 4185 final a Comisiei din 23 iunie 2010 în cazul COMP/39.092 — Produse și accesorii pentru baie, în măsura în care privesc pe recurente;
3. cu titlu subsidiar (în raport cu al doilea capăt de cerere), anularea amenzii aplicate recurentelor prin decizia menționată sau reducerea acesteia în mod semnificativ;
4. cu titlu încă mai subsidiar (în raport cu al doilea și al treilea capăt de cerere), trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal, pentru ca acesta să se pronunțe în conformitate cu aprecierea în drept din hotărârea Curții;
5. în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurente în procedurile desfășurate la Tribunal și la Curte.

Motivele și principalele argumente

Recurentele invocă șase motive de recurs.

În primul rând, Tribunalul a încălcat articolul 31 din Regulamentul nr. 1/2003, prezumția de nevinovăție și dreptul la un proces echitabil [articolul 47 și articolul 48 alineatul (1) coroborate cu articolul 52 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale și cu articolul 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale], întrucât, deși s-a solicitat în mod expres, Tribunalul a refuzat să examineze pe fond decizia atacată, a considerat că există o prezumție de exactitate în privința constatărilor de fapt și drept ale Comisiei și nu a exercitat în mod suficient competența de apreciere în cadrul stabilirii amenzilor.

În al doilea rând, Tribunalul a încălcat articolul 263 TFUE, dreptul reclamantelor la o cale de atac efectivă [articolul 47 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale] și principiul egalității armelor, întrucât a exercitat necorespunzător controlul de legalitate, depășind limitele acestuia în defavoarea recurentelor.

În al treilea rând, Tribunalul a denaturat vădit conținutul dosarului în privința mai multor aspecte, într-un mod care a afectat semnificativ soluționarea cauzei, săvârșind astfel erori de drept, și a încălcat principiile recunoscute în materia administrării probelor.

În al patrulea rând, Tribunalul a săvârșit erori procedurale și a încălcat articolul 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, dreptul la apărare al reclamantelor, precum și dreptul acestora la un proces echitabil și principiul egalității armelor, întrucât a utilizat în defavoarea recurenților probe lipsite de valoare și prezentate tardiv, precum și un argument invocat tardiv de Comisie și a respins în mod eronat în drept, cu o motivare necorespunzătoare, cererile recurenților privind măsurile de organizare a procedurii.

În al cincilea rând, Tribunalul a aplicat în mod eronat articolul 101 TFUE și a încălcat obligația de motivare, întrucât a constatat temeinicia stabilirii de către Comisie în sarcina recurenților a participării acestora la o încălcare unică multiproduse privind robinetele, cabinele de duș și produsele ceramice.

În al șaselea rând, Tribunalul a aplicat în mod eronat articolul 101 TFUE, întrucât a aplicat un criteriu eronat de apreciere a schimbului de informații potrivit articolului 101 alineatul (1) TFUE, considerând că recurențele aveau obligația de a se distanța de discuțiile purtate între întreprinderile care nu erau concurente, și întrucât a apreciat că preținsele „încercări de acțiune concertată” în cadrul asociațiilor multiproduse cu ocazia diferitor evenimente a constituit o încălcare consumată a articolului 101 TFUE.

Recurs introdus la 26 noiembrie 2013 de ClientEarth împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 Septembrie 2013 în cauza T-111/11, ClientEarth/Comisia

(Cauza C-612/13 P)

(2014/C 71/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: ClientEarth (reprezentant: P. Kirch, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenței

— anularea Hotărârii Tribunalului din 13 septembrie 2013 în cauza T-111/11;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive.

1. Primul motiv, potrivit căruia Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a interpretat în mod eronat termenul „anchetă” și formularea „aduce atingere protecției [...] obiectivelor activităților [...] de anchetă”, astfel cum s-a prevăzut la articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a stabilit că „studiile în litigiu se înscriu în cadrul unei activități de anchetă a Comisiei, în sensul articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001”.

Primul aspect al acestui motiv privește interpretarea eronată dată de Tribunal termenului „anchetă”.

Al doilea aspect: chiar considerând că a avut loc o anchetă, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept interpretând eronat termenul „aduce atingere”. Tribunalul a legat conceptul de divulgare de conceptul de atingere adusă, fără o demonstrație concretă a modului în care divulgarea ar fi adus atingere „obiectivelor” anchetelor.

2. Al doilea motiv, potrivit căruia Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât a încălcat articolul 4 alineatul (1), articolul 4 alineatul (2) și articolul 4 alineatul (4) din Convenția de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la Aarhus, Danemarca, pe 25 iunie 1998 și aprobată prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 ⁽²⁾

Acest motiv de recurs cuprinde cinci argumente. În primul rând, Tribunalul a săvârșit o eroare prin aplicarea restrictivă a obligației sale de a interpreta articolul 4 alineatul (4) litera (c) din Convenția de la Aarhus. În al doilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare în aplicarea măsurii menționate în lumina Convenției de la Aarhus. În al treilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare în raport cu obligația sa de a interpreta Convenția de la Aarhus în conformitate cu dreptul internațional cutumiar. În al patrulea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a refuzat aplicabilitatea directă a articolului 4 și a articolului 4 alineatul (4) litera (c) din Convenția de la Aarhus. În cele din urmă, Tribunalul a săvârșit o eroare în aplicarea legii în raport cu acceptarea unei derogări de la aplicarea Convenției de la Aarhus pe baza „aspectelor specifice” ale Uniunii Europene.

3. Al treilea motiv de recurs, potrivit căruia Tribunalul a încălcat articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2006 ⁽³⁾ și articolul 4 alineatul (2) în fine și articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât și-a întemeiat refuzul de a recunoaște existența interesului public superior privind divulgarea numai pe analiza argumentelor formulate de reclamant. Această abordare este contrară prevederilor Regulamentului nr. 1049/2001, precum și jurisprudenței relevante. Astfel, argumentele formulate de un reclamant în această privință nu pot fi prin ele însele motivul refuzului de a se constata existența interesului public superior întrucât legea nu prevede că sarcina probei împrejurărilor superioare revine reclamantului. Aprecierea comparativă a intereselor în cauză privind divulgarea trebuie realizată de instituția vizată.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).
- (²) Decizia Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (JO L 124, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201).
- (³) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

Recurs introdus la 27 noiembrie 2013 de ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 septembrie 2013 în cauza T-214/11, ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA)

(Cauza C-615/13 P)

(2014/C 71/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (reprezentant: P. Kirch, avocat)

Celelalte părți din procedură: Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară, Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului din 13 septembrie 2013, în cauza T-214/11 și

— obligarea AESA la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentele invocă trei motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe o aplicare eronată a noțiunii juridice de „date cu caracter personal”, astfel cum a fost definită articolul 2 din Regulamentul nr. 45/2001 (¹).

Tribunalul a săvârșit o eroare prin aceea că a constatat că combinația de nume și de puncte de vedere constituie un ansamblu de date cu caracter personal. Noțiunea de „date cu caracter personal” nu include puncte de vedere exprimate cu ocazia unei consultări publice, la care experți, ale căror nume și alte date cu caracter personal au fost publicate, sunt invitați să participe datorită competențelor lor tehnice de prim plan.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe o aplicare eronată a articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 (²) și a articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 în ceea ce privește domeniul de aplicare, procedura și conținutul acestor dispoziții, în special în măsura în care Tribunalul nu a examinat, nici nu a pus în balanță toate interesele protejate prin dispozițiile menționate.

Tribunalul nu a examinat complet toate aspectele dispozițiilor aplicabile, și anume articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 și articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001. Acesta nu a examinat și nici nu a luat în considerare diferitele interese protejate prin cele două dispoziții.

3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 5 UE, în măsura în care Tribunalul a impus recurentelor o sarcină a probei disproporționată, prin aceea că le-a cerut să dovedească necesitatea transferului de informații și întinderea intereselor legitime protejate.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

- (²) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Gliwicach (Polonia) la 2 decembrie 2013 — Sucursala din Polonia, cu sediul la Tarnowskie Góry, a Adarco Invest srl cu sediul în Petroșani (România)

(Cauza C-629/13)

(2014/C 71/10)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Gliwicach (Polonia)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sucursala din Polonia, cu sediul la Tarnowskie Góry, a Adarco Invest srl cu sediul în Petroșani (România)

Întrebarea preliminară

Art. 49 și art. 54 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și art. 1 din A unsprezecea Directivă a Consiliului privind publicitatea sucursalelor înființate într-un stat membru de anumite forme de societăți comerciale care intră sub incidența legislației unui alt stat⁽¹⁾ se opun ca într-un stat membru să fie refuzată radierea din Krajowy Rejestr Sądowy [Registrul național al instanțelor] a unei sucursale a unei societăți stabilite într-un alt stat membru, pentru motivul că nu a avut loc lichidarea sucursalei potrivit procedurii prevăzute pentru lichidarea unei societăți cu răspundere limitată națională, în condițiile în care în vederea radierii unei sucursale a unei societăți naționale nu este necesară desfășurarea unei asemenea proceduri? În cazul societăților naționale, sucursalele figurează exclusiv în mențiunile din registru referitoare la societatea națională iar societatea are obligația de a depune situația financiară consolidată care acoperă societatea-mamă și sucursalele ei, în timp ce sucursalele societăților străine sunt înregistrate în Krajowy Rejestr Sądowy [Registrul național al instanțelor] și prezintă registrului exclusiv situația financiară a sucursalei.

⁽¹⁾ JO L 395, p. 36, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 100.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 3 decembrie 2013 — Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji z siedzibą w Warszawie/Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Cauza C-633/13)

(2014/C 71/11)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Recurentă: Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji z siedzibą w Warszawie

Intimat: Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Întrebarea preliminară

Articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul)⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, în cadrul obligației de

control al prețurilor, autoritățile naționale de reglementare pot impune operatorilor de rețele cu o putere semnificativă pe piață obligația de a nu utiliza tarife excesive pentru serviciile de terminare a apelurilor vocale în rețeaua de telefonie a acestor operatori?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 7, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 169.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Spania) la 5 decembrie 2013 — Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito/Evaristo Méndez Sena și alții

(Cauza C-645/13)

(2014/C 71/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

Pârâți: Evaristo Méndez Sena Edelmira Pérez Vicente, Daniel Méndez Senas, Victoriana Pérez Bicénte

Întrebările preliminare

1. Trebuie să se considere că nu se acordă mijloace adecvate și eficiente pentru a preveni utilizarea în continuare a clauzelor abuzive în contractele încheiate între vânzători sau furnizori și consumatori și că este încălcat dreptul de a sesiza organele judiciare competente pentru ca acestea să determine dacă anumite clauze contractuale, redactate pentru a fi utilizate în general, sunt abuzive și să aplice mijloace adecvate și eficiente pentru a preveni utilizarea acestor clauze în continuare în situația în care legislația unui stat membru nu prevede posibilitatea exercitării unei căi de atac în fața unei instanțe superioare în cazul respingerii unei cereri de înlăturare a aplicării unei clauze contractuale ca urmare a caracterului său abuziv, în cadrul unei proceduri de executare ipotecară?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, instanța națională poate, pentru a asigura o protecție adecvată și eficientă a consumatorului împotriva clauzelor abuzive, să îi acorde acestuia din oficiu dreptul de a solicita în fața unei instanțe superioare reexaminarea hotărârii pronunțate în primă instanță, prin care s-a respins cererea de înlăturare a aplicării unei clauze contractuale ca urmare a pretinsului său caracter abuziv?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht
Düsseldorf (Germania) la 12 decembrie 2013 — Verder
LabTec GmbH & Co. KG/Finanzamt Hilden**

(Cauza C-657/13)

(2014/C 71/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Verder LabTec GmbH & Co. KG

Pârât: Finanzamt Hilden

Întrebarea preliminară

Este compatibil cu libertatea de stabilire prevăzută la articolul 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ca, în cazul transferării unui activ economic de la un sediu permanent situat pe teritoriul național la un sediu permanent din străinătate al aceleiași întreprinderi, o reglementare națională să prevadă că ne aflăm în prezența unei retrageri în scopuri neoperative, cu consecința că prin evidențierea rezervelor latente se ajunge la un profit rezultat ca urmare a retragerii din patrimoniu, iar o altă reglementare națională să ofere posibilitatea de repartizare în mod egal a profitului rezultat în urma retragerii din patrimoniu pe o perioadă de cinci sau zece exerciții financiare?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier
Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 13 decembrie
2013 — C & J Clark International Ltd/The
Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Cauza C-659/13)

(2014/C 71/14)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: C & J Clark International Ltd

Pârâți: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Întrebările preliminare

1. Regulamentul (CE) nr. 1472/2006⁽¹⁾ este lipsit de valabilitate în măsura în care încalcă articolul 2 alineatul (7) litera (b) și articolul 9 alineatul (5) din regulamentul antidumping de bază [Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului⁽²⁾] în condițiile în care Comisia nu a analizat cererile de acordare a tratamentului ca societate care funcționează în condițiile unei economii de piață și a cererilor de acordare a tratamentului individual formulate de producătorii-exportatori din China și din Vietnam care nu au fost incluși în eșantion în conformitate cu articolul 17 din regulamentul antidumping de bază?
2. [OR 10] Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului este lipsit de valabilitate în măsura în care încalcă articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul antidumping de bază [Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului] în condițiile în care Comisia nu s-a pronunțat în termen de trei luni de la inițierea investigațiilor privind cererile de acordare a tratamentului ca societate care funcționează în condițiile unei economii de piață formulate de producătorii-exportatori din China și Vietnam care nu au fost incluși în eșantion în conformitate cu articolul 17 din regulamentul antidumping de bază?
3. Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului este lipsit de valabilitate în măsura în care încalcă articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul antidumping de bază [Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului] în condițiile în care Comisia nu s-a pronunțat în termen de trei luni de la inițierea investigațiilor privind cererile de acordare a tratamentului ca societate care funcționează în condițiile unei economii de piață formulate de producătorii-exportatori din China și Vietnam care au fost incluși în eșantion în conformitate cu articolul 17 din regulamentul antidumping de bază?
4. Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului este lipsit de valabilitate în măsura în care încalcă articolul 3, articolul 4 alineatul (1), articolul 5 alineatul (4) și articolul 17 din regulamentul antidumping de bază [Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului] în condițiile în care numărul de producători din industria comunitară care au cooperat a fost insuficient pentru a permite Comisiei să efectueze o evaluare valabilă a prejudiciului și, în consecință, o evaluare valabilă a legăturii de cauzalitate?
5. Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului este lipsit de valabilitate în măsura în care încalcă articolul 3 alineatul (2) din regulamentul antidumping de bază [Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului] și articolul 253 CE în condițiile în care potrivit dovezilor din dosarul de examinare, prejudiciul suferit de industria comunitară a fost evaluat pe baza unor date obiectiv eronate, iar regulamentul nu oferă nicio explicație referitoare la motivul pentru care aceste dovezi au fost ignorate?
6. Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului este lipsit de valabilitate în măsura în care încalcă articolul 3 alineatul (7) din regulamentul antidumping de bază [Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului] în condițiile în care efectele altor factori considerați prejudiciabili nu s-au diferențiat și nu s-au distins în mod adecvat de efectele importurilor cu privire la care se presupune că fac obiectul unui dumping?

7. În ce măsură instanțele din statele membre se pot întemeia pe interpretarea Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului efectuată de Curtea de Justiție în contextul cauzelor C-249/10 P Brosmann și C-247/10 P Zhejiang Aokang pentru a considera că taxele nu erau legal datorate în sensul articolului 236 din Codul Vamal Comunitar [Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 ⁽³⁾] în cazul societăților comerciale care, la fel ca recurențele din cauzele Brosmann și Aokang, nu au fost incluse în eșantion dar au formulat cereri de acordare a tratamentului ca societate care funcționează în condițiile unei economii de piață și cereri de acordare a tratamentului individual care nu au fost examinate?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223).

⁽³⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativā apgabaltiesa (Letonia) la 13 decembrie 2013 — VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija”, Latvijas Republikas Satiksmes ministrija

(Cauza C-664/13)

(2014/C 71/15)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Administrativā apgabaltiesa

Părțile din procedura principală

Recurente: VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija”, Latvijas Republikas Satiksmes ministrija

Intimat: K. Nīmanis

Întrebarea preliminară

Articolul 12 din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 ⁽¹⁾ privind permisele de conducere coroborat cu prima teză a considerentului (2) al aceleiași directive, trebuie interpretat în sensul că se opune legislației naționale prin care se stabilește că singurul mijloc de a dovedi faptul că o persoană are reședința obișnuită în statul respectiv (Letonia) este domiciliul declarat al acestei

persoane? Prin „domiciliu declarat” se înțelege obligația unei persoane, în conformitate cu legislația națională, de a se înscrie într-un registru național, cu scopul de a notifica accesibilitatea sa, la adresa declarată, în vederea raporturilor sale juridice cu statul și cu administrația locală?

⁽¹⁾ JO L 403, p. 18, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasio Teismo (Lituania) la 17 decembrie 2013 — VI „Indėlių ir investicijų draudimas” ir Nemaniūnas

(Cauza C-671/13)

(2014/C 71/16)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

Recurenți: VI „Indėlių ir investicijų draudimas” și Virgilijus Vidutis Nemaniūnas

Celelalte părți din procedură: Vitoldas Guliavičius și societatea pe acțiuni Bankas „Snoras”, aflată în faliment

Întrebările preliminare

1. Dispozițiile coroborate ale articolului 7 alineatul (2) și ale anexei I punctul 12 la Directiva 94/19 ⁽¹⁾ trebuie înțelese și interpretate în sensul că, atunci când un stat membru exclude de la beneficiul garanției depunătorii unei instituții de credit care dețin titluri de creanță (certIFICATE de depozit) emise de aceasta, excluderea amintită poate fi aplicată numai în cazul în care certificatele de depozit respective prezintă (au) toate caracteristicile unui instrument financiar în sensul Directivei 2004/39 ⁽²⁾ (ținând seama și de alte acte de drept al Uniunii, de exemplu de Regulamentul nr. 25/2009 al Băncii Centrale Europene), inclusiv caracterul negociabil pe piața secundară?

2. În cazul în care statul membru în cauză alege să transpună Directivele 94/19 și 97/9 ⁽³⁾ în dreptul național astfel încât sistemele de protecție a depunătorilor și a investitorilor sunt înstitute în același act legislativ (aceeași lege), dispozițiile coroborate ale articolului 7 alineatul (2) și ale anexei I punctul 12 din Directiva 94/19 și articolul 2 alineatul (2) din Directiva 97/9 trebuie înțelese și interpretate, în raport cu articolul 2 alineatul (3) din Directiva 97/9, în sensul că titularii certificatelor de depozit și de obligațiuni nu pot să nu fie acoperiți de niciunul dintre sistemele de protecție (de garanție) în sensul directivelor citate anterior?

3. Având în vedere faptul că, potrivit reglementării naționale, niciunul dintre sistemele de protecție posibile prevăzute de Directivele 94/19 și 97/9 nu este aplicabil titularilor de certificate de depozit și de obligațiuni emise de o instituție de credit:

- (a) dispozițiile coroborate ale articolului 3 alineatul (1), ale articolului 7 alineatul (1) (astfel cum a fost modificat prin Directiva 2009/14) și ale articolului 10 alineatul (1) din Directiva 94/19 și ale articolului 1 alineatul (1) din aceeași directivă, care definește noțiunea de depozit, sunt suficient de clare, precise, necondiționate și creează drepturi subiective pentru a putea fi invocate de particulari în fața instanței naționale în susținerea cererilor lor de compensare împotriva organismului de garantare instituit de stat, însărcinat cu plata respectivei compensări?
- (b) articolul 2 alineatul (2) și articolul 4 alineatul (1) din Directiva 97/9 sunt suficient de clare, precise, necondiționate și creează drepturi subiective pentru a putea fi invocate de particulari în fața instanței naționale în susținerea cererilor lor de compensare împotriva organismului de garantare instituit de stat, însărcinat cu plata respectivei compensări?
- (c) în cazul unui răspuns afirmativ la întrebările de mai sus („3a” și „3b”), care dintre cele două sisteme de protecție posibile trebuie ales de instanța națională spre aplicare pentru a soluționa litigiul dintre un particular și o instituție de credit, la care a fost chemat organismul de garantare instituit de stat, însărcinat cu administrarea sistemelor de protecție a depunătorilor și a investitorilor?

4. Dispozițiile articolului 2 alineatul (2) și ale articolului 4 alineatul (2) din Directiva 97/9 (coroborate cu anexa I la directiva menționată) trebuie înțelese și interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale potrivit căreia sistemul de compensare a investitorilor nu este aplicabil investitorilor care dețin titluri de creanță emise de o instituție de credit, din cauza tipului de instrumente financiare (titluri de creanță) și ținând seama de faptul că asiguratul (instituția de credit) nu a transferat sau nu a utilizat fondurile sau titlurile investitorilor fără consimțământul acestora? Faptul că instituția de credit care a emis titlurile de creanță — emitentul — este în același timp cel care păstrează aceste instrumente financiare (intermediarul) și că fondurile investite nu se disting de alte fonduri de care dispune instituția de credit prezintă relevanță pentru interpretarea dispozițiilor citate anterior ale Directivei 97/9 în ceea ce privește protecția investitorilor?

⁽¹⁾ Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor (JO L 135, p. 5, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 163).

⁽²⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivei 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22 (JO L 145, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 247).

⁽³⁾ Directiva 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori (JO L 84, p. 22, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 222).

Recurs introdus la 17 decembrie 2013 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 8 octombrie 2013 în cauza T-545/11, Stichting Greenpeace Nederland și Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/Comisia Europeană

(Cauza C-673/13 P)

(2014/C 71/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Smulders, P. Oliver și P. Ondrůšek, agenți)

Cealalalte părți din procedură: Stichting Greenpeace Nederland și Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Concluziile recurente

— Anularea hotărârii Tribunalului;

— în temeiul articolului 61 din Statutul Curții, Curtea să soluționeze ea însăși în mod definitiv primul și al treilea motiv, fie să trimită cauza Tribunalului pentru a se pronunța asupra acestora, și

— obligarea intimatelor la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului său, recurenta invocă un motiv unic, potrivit căruia Tribunalul a interpretat în mod eronat noțiunea de informații care „au legătură cu emisii în mediu” la care se referă prima teză a alineatului (1) al articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul de la Aarhus”) respingând teza Comisiei potrivit căreia această noțiune trebuie interpretată în mod coerent și armonios în lumina altor dispoziții în cauză. Acest motiv cuprinde trei aspecte:

- (i) Tribunalul a săvârșit o eroare prin faptul că nu a ținut cont de necesitatea asigurării coerenței „interne” a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei⁽²⁾ coroborat cu articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul de la Aarhus, interpretat în lumina articolului 4 alineatul (4) din Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului („Convenția de la Aarhus”);

- (ii) Tribunalul nu a ținut cont de dispozițiile privind confidențialitatea cuprinse în legislația sectorială privind produsele fitofarmaceutice, și anume Directiva 91/414/CEE a Consiliului privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar ⁽³⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului ⁽⁴⁾, și
- (iii) Tribunalul a săvârșit o eroare prin faptul că nu a ținut cont de necesitatea de a interpreta articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul de la Aarhus în conformitate cu, în măsura în care era posibil, Carta drepturilor fundamentale și cu Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPS).

⁽¹⁾ JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126.

⁽²⁾ JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76.

⁽³⁾ JO L 230, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 10, p. 30.

⁽⁴⁾ JO L 309, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 23 decembrie 2013 — Diageo Brands BV/Simiramida-04 EOOD

(Cauza C-681/13)

(2014/C 71/18)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Diageo Brands BV

Pârâtă: Simiramida-04 EOOD

Întrebările preliminare

- Articolul 34 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că acest motiv de refuz vizează de asemenea cazul în care hotărârea instanței statului membru de origine este vădit contrară dreptului Uniunii, aspect remarcat de instanța respectivă?
- (a) Articolul 34 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că împrejurarea că partea care invocă motivul de refuz prevăzut la articolul 34 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001 nu a exercitat nicio cale de atac aflată la dispoziția sa în statul membru de origine al hotărârii se opune ca aceasta să invoce în mod util respectivul motiv de refuz?

- (b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea a doua litera (a), răspunsul ar fi diferit dacă exercitarea căilor de atac în statul membru de origine al hotărârii ar fi lipsită de sens, întrucât este necesar să se admită că această exercitare nu ar fi condus la o hotărâre diferită?

- Articolul 14 din Directiva 2004/48 ⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că această dispoziție vizează și cheltuielile efectuate de părți în cadrul unei cereri de despăgubire într-un stat membru dacă cererea și apărarea privesc răspunderea invocată a pârâtului ca urmare a sechestrului aplicat și a declarațiilor efectuate în scopul asigurării respectării dreptului său asupra mărcii în alt stat membru și că, în această privință, se pune întrebarea dacă se recunoaște în primul stat membru o hotărâre pronunțată de instanța celui de al doilea stat membru?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 14, p. 148).

⁽²⁾ Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta förvaltningsdomstolen (Suedia) la 27 decembrie 2013 — X AB/Skatteverket

(Cauza C-686/13)

(2014/C 71/19)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: X AB

Pârât: Skatteverket

Întrebările preliminare

Articolele 49 TFUE și 63 TFUE se opun unei reglementări naționale potrivit căreia statul de origine nu permite deducerea unei pierderi din schimbul valutar integrate într-o pierdere de capital realizată dintr-un titlu de participare deținut în scopul desfășurării activității într-o societate cu sediul într-un alt stat membru, atunci când, potrivit regimului în vigoare în statul membru de origine, la calculul venitului impozabil nu sunt luate în considerare câștigurile și pierderile din aceste titluri?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 3 ianuarie 2014 — Procedură penală împotriva Thi Bich Ngoc Nguyen și Nadine Schönherr

(Cauza C-2/14)

(2014/C 71/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Thi Bich Ngoc Nguyen

Nadine Schönherr

Altă parte din procedură: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Întrebarea preliminară

Medicamentele definite potrivit Directivei 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman ⁽¹⁾, care conțin „substanțe clasificate” menționate în Regulamentul (CE) nr. 273/2004 ⁽²⁾ și în Regulamentul (CE) nr. 111/2005 ⁽³⁾, sunt excluse întotdeauna, potrivit articolului 2 litera (a) din fiecare dintre aceste regulamente, din domeniul lor de aplicare sau se admite că sunt excluse doar atunci când sunt combinate astfel încât substanțele clasificate să nu poată fi folosite sau recuperate prin metode ușor de aplicat ori viabile din punct de vedere economic?

⁽¹⁾ JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 privind precursorii drogurilor (JO L 47, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 183).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri între Comunitate și țările terțe (JO L 22, p. 1, rectificare în JO L 61 din 2 martie 2006, p. 23, Ediție specială, 15/vol. 13, p. 114).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 6 ianuarie 2014 — Christophe Bohez/Ingrid Wiertz

(Cauza C-4/14)

(2014/C 71/21)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Recurent: Christophe Bohez

Intimată: Ingrid Wiertz

Întrebările preliminare

1. Articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul Bruxelles I ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că în domeniul de aplicare al acestui regulament nu intră cauzele privind executarea unei penalități cu titlu cominatoriu impuse pentru a garanta respectarea obligației principale într-o decizie în materia încredințării copiilor și a dreptului de vizită?
2. În ipoteza în care cauzele menționate mai sus intră în domeniul de aplicare al Regulamentului Bruxelles I, articolul 49 din acest regulament trebuie interpretat în sensul că penalitatea cu titlu cominatoriu stabilită pe zile de întârziere care, în statul de origine, este direct executorie ca atare până la concurența sumei fixate, dar al cărei quantum definitiv poate fi modificat la cererea sau pe baza elementelor prezentate de partea obligată, nu poate fi executată într-un alt stat membru decât atunci când quantumul acesteia a fost stabilit în mod specific și definitiv în statul de origine?
3. În ipoteza în care cauzele menționate mai sus nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului Bruxelles I, articolul 47 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles IIa ⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că măsurile destinate să asigure respectarea hotărârilor în materia încredințării copiilor și a dreptului de vizită intră sub incidența procedurii de executare prevăzute la această dispoziție, și anume a unei proceduri de executare stabilite de dreptul statului membru de executare, sau aceste măsuri pot fi considerate ca făcând parte integrantă din decizia privind încredințarea copiilor și dreptul de vizită care, în aplicarea Regulamentului Bruxelles II, este executorie în acest alt stat membru?
4. Atunci când se solicită executarea unei penalități cu titlu cominatoriu într-un alt stat membru, este necesar ca quantumul respectivei penalități să fie stabilit în mod specific și definitiv în statul membru de origine, chiar și în ipoteza în care Regulamentul Bruxelles I nu este aplicabil în cadrul acestei executări?
5. Dacă penalitatea cu titlu cominatoriu impusă pentru a garanta respectarea dreptului de vizită este executorie într-un alt stat membru fără ca, în statul membru de origine, quantumul penalității să fi fost stabilit în mod specific și definitiv:
 - (a) executarea penalității presupune totuși să se verifice dacă respectarea dreptului de vizită a fost împiedicată din cauza unor motive care trebuie luate în considerare pentru a garanta drepturile recunoscute copilului; sau
 - (b) care este instanța competentă să examineze existența unor astfel de împrejurări, mai precis
 - (i) competența instanței din statul de executare este limitată întotdeauna exclusiv la examinarea aspectului dacă pretinsa nerespectare a dreptului de vizită s-a datorat unui motiv care rezultă în mod expres din decizia de fond; sau

(ii) rezultă din drepturile copilului astfel cum sunt garantate în Carta drepturilor fundamentale că instanța din statul membru de executare are un drept sau o obligație mai extinse de a examina dacă respectarea dreptului de vizită a fost împiedicată din cauza unor motive care trebuie avute în vedere în mod obligatoriu pentru a garanta drepturile copilului?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol.3, p.74)

(²) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol.6, p.183)

Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2014 — Regatul Spaniei/ Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-44/14)

(2014/C 71/22)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: A. Rubio González, agent)

Pârâți: Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

— anularea articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de instituire a Sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR) (¹).

— obligarea Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Încălcarea articolului 4 din Protocolul Schengen coroborat cu articolul 5 din același protocol. Articolul 19 din Regulamentul Eurosur instituie o procedură *ad-hoc* de participare a Regatului Unit și a Irlandei la EUROSUR prin acorduri de cooperare. Astfel, acesta prevede o procedură de participare a acestor state membre în temeiul articolului 4 din Protocolul Schengen, în care Regatul Unit și Irlanda sunt considerate din punct de vedere material țări terțe față de Uniunea Europeană.

(¹) JO L 295, p. 11.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — SKW Stahl-Metallurgie Holding și SKW Stahl-Metallurgie/Comisia

(Cauza T-384/09) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața carburii de calciu și de magneziu pentru industriile oțelului și gazului în SEE, cu excepția Irlandei, Spaniei, Portugaliei și a Regatului-Unit — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea pieței — Dreptul la apărare — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Obligația de motivare — Amenzi — Egalitate de tratament — Circumstanțe atenuante — Cooperare în cursul procedurii administrative — Proporționalitate — Răspundere solidară pentru plata amenzii — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor”)

(2014/C 71/23)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG (Unterneukirchen, Germania) și SKW Stahl-Metallurgie GmbH (Unterneukirchen) (reprezențanți: inițial A. Birnstiel, S. Janka și S. Dierckens, avocați, ulterior A. Birnstiel și S. Janka)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: N. von Lingen și A. Antoniadis, agenți, asistați de A. Böhlke, avocat)

Intervenientă în susținerea reclamantelor: Gigaset AG (fostă Arques Industries AG) (München, Germania) (reprezențanți: C. Grave, A. Scheidtmann și B. Meyring, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2009) 5791 final a Comisiei din 22 iulie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cauza COMP/39.396 — reactivi pe bază de carbură de calciu și de magneziu pentru industriile oțelului și gazului), în măsura în care se referă la reclamante, precum și, în subsidiar, anularea sau reducerea amenzii aplicate reclamantelor prin respectiva decizie

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. SKW Stahl-Metallurgie Holding AG și SKW Stahl-Metallurgie GmbH suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
3. Gigaset AG suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 297, 5.12.2009.

Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — Evonik Degussa și AlzChem/Comisie

(Cauza T-391/09) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața carburii de calciu și de magneziu pentru industriile oțelului și gazului în SEE, cu excepția Irlandei, Spaniei, Portugaliei și a Regatului-Unit — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea pieței — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Amenzi — Cooperare în cursul procedurii administrative — Circumstanțe agravante — Recidivă — Circumstanțe atenuante — Proporționalitate — Durata încălcării — Răspundere solidară pentru plata amenzii — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor”)

(2014/C 71/24)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Evonik Degussa GmbH (Essen, Germania) și AlzChem AG, fostă AlzChem Trostberg GmbH, fostă AlzChem Hart GmbH (Trostberg, Germania) (reprezențanți: C. Steinle, O. Andresen și I. Bodenstern, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: N. von Lingen și A. Antoniadis, agenți, asistați de A. Böhlke, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2009) 5791 final a Comisiei din 22 iulie 2009 privind o procedură în temeiul articolului 81 [CE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/F/39.396 — Reactivi pe bază de carbură de calciu și de magneziu pentru industria oțelului și a gazului), în măsura în care le privește pe reclamante, precum și, în subsidiar, cerere de modificare a deciziei menționate având ca obiect, pe de o parte, anularea amenzii aplicate reclamantelor sau reducerea cuantumului acesteia și, pe de altă parte, punerea în sarcina SKW Stahl-Technik GmbH & Co. KG a întregii amenzii menționate, în solidar cu reclamantele.

Dispozitivul

1. Anulează articolul 2 literele (g) și (h) din Decizia C(2009) 5791 final a Comisiei din 22 iulie 2009 privind o procedură în temeiul articolului 81 [CE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/F/39.396 — Reactivi pe bază de carbură de calciu și de magneziu pentru industria oțelului și a gazului) în măsura în care vizează Evonik Degussa GmbH și AlzChem AG, precizându-se totodată că această anulare nu afectează efectul eliberator al oricărei plăți efectuate de una sau cealaltă dintre aceste două societăți, în temeiul amenzii care le-a fost aplicată în solidar pentru încălcarea constatată la articolul 1 litera (f) din decizia menționată, în raport cu SKW Stahl-Technik GmbH & Co. KG, și al amenzii care a fost aplicată acesteia din urmă la articolul 2 litera (g) din aceeași decizie.

2. Pentru încălcarea constatată în privința Evonik Degussa și AlzChem la articolul 1 litera (f) din Decizia C(2009) 5791 final, se aplică următoarele amenzi:

— societăților Evonik Degussa și AlzChem în solidar: 2,49 milioane de euro, precizându-se că se va considera că Evonik Degussa și AlzChem au achitat această amendă în limita sumelor plătite de SKW Stahl-Technik în temeiul amenzii care i-a fost aplicată la articolul 2 literele (f) și (g) din aceeași decizie;

— societății Evonik Degussa, responsabilă unică pentru plata acestei amenzi, 1,24 milioane de euro.

3. Respinge în rest acțiunea.

4. Evonik Degussa și AlzChem suportă două treimi din propriile cheltuieli de judecată, precum și două treimi din cheltuielile efectuate de Comisia Europeană. Comisia suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată și o treime din cheltuielile efectuate de Evonik Degussa și AlzChem.

(¹) JO C 297, 5.12.2009.

Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — Gigaset/Comisia

(Cauza T-395/09) (¹)

(„Concurență — Înțelegeri — Piața carburii de calciu și a magneziului pentru industria oțelului și a gazului din SEE, cu excepția Irlandei, a Spaniei, a Portugaliei și a Regatului Unit — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea pieței — Impunitabilitatea comportamentului ilicit — Obligația de motivare — Amenzi — Durata încălcării — Egalitate de tratament — Circumstanțe atenuante — Cooperare pe parcursul procedurii administrative — Răspundere solidară pentru plata amenzii — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor”)

(2014/C 71/25)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Gigaset AG, fostă Arques Industries AG (München, Germania) (reprezentanți: C. Grave, B. Meyring și A. Scheidtmann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: N. von Lingen și R. Sauer, agenți, asistați de A. Böhlke, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2009) 5791 final a Comisiei din 22 iulie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39.396 — reactivi pe bază de carbură de calciu și de magneziu pentru industria oțelului și a gazului) în măsura în care o vizează pe reclamantă, precum și, în subsidiar, o cerere de reducere a cuantumului amenzii aplicate reclamantei prin decizia menționată.

Dispozitivul

1. Stabilește cuantumul amenzii aplicate Gigaset AG în temeiul articolului 2 litera (f) din Decizia C(2009) 5791 final a Comisiei din 22 iulie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39.396 — reactivi pe bază de carbură de calciu și de magneziu pentru industria oțelului și a gazului) la 12,3 milioane de euro.

2. Respinge acțiunea în rest.

3. Gigaset suportă 90 % din propriile cheltuieli de judecată, precum și 90 % din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană, cu excepția cheltuielilor de judecată aferente procedurii referitoare la măsurile provizorii. Comisia suportă 10 % din propriile cheltuieli de judecată și 10 % din cheltuielile de judecată efectuate de Gigaset, cu excepția cheltuielilor de judecată aferente procedurii referitoare la măsurile provizorii.

(¹) JO C 297, 5.12.2009.

Hotărârea Tribunalului din 29 ianuarie 2014 — Hubei Xinyegang Steel/Consiliul

(Cauza T-528/09) (¹)

(„Dumping — Importuri de anumite țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din China — Stabilirea unui pericol de prejudiciu — Articolul 3 alineatul (9) și articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 [devenite articolul 3 alineatul (9) și articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009]”)

(2014/C 71/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (Huang Shi, China) (reprezentanți: F. Carlin, barrister, Q. Azau, avocat, A. MacGregor, solicitor și N. Niejahr, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix și B. Driessen, agenți, asistați de B. O'Connor, solicitor)

Interveniente în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial H. van Vliet și M. Franța, ulterior M. Franța și J.-F. Brakeland, agenți, asistați de R. Bierwagen, avocat), ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. (Ostrava-Kunčice, Republica Cehă), ArcelorMittal Tubular Products Roman SA (Roman, România), Benteler Stahl/Rohr GmbH (Paderborn, Germania), Ovako Tube & Ring AB (Hofors, Suedia), Rohrwerk Maxhütte GmbH (Sulzbach-Rosenberg, Germania), Dalmine SpA (Dalmine, Italia), Silcotub SA (Zalău, România), TMK-Artrom SA (Slatina, România), Tubos Reunidos SA (Amurrio, Spania), Vallourec Mannesmann Oil & Gas France (Aulnoye-Aymeries, Franța), V & M France (Boulogne-Billancourt, Franța), V & M Deutschland GmbH (Düsseldorf, Germania), Voestalpine Tubulars GmbH (Linz, Austria) și Železárne Podbrezová a.s. (Podbrezová, Slovacia) (reprezentanți: G. Berrisch, G. Wolf, avocați și N. Chesaites, barrister)

Obiectul

Ațiune prin care se solicită anularea Regulamentului (CE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză (JO L 262, p. 19)

Dispozitivul

1. Anulează Regulamentul (CE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză, în măsura în care impune taxe antidumping la exporturile produselor fabricate de Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd și prevede perceperea taxelor provizorii instituite la aceste exporturi.
2. Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Hubei Xinyegang Steel Co.
3. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.
4. ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH și Železárne Podbrezová a.s. suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 51, 27.2.2010.

Hotărârea Tribunalului din 28 ianuarie 2014 — Progust/OAPI — Sopralex & Vosmarques (IMPERIA)

(Cauza T-216/11) (¹)

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative IMPERIA — Marcă comunitară figurativă anterioară IMPERIAL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Caracter distinctiv al mărcii anterioare — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2014/C 71/27)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Progust, SL (Girone, Spania) (reprezentanți: inițial M. E. López Camba, J. L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veiguela și I. Munilla Muñoz, ulterior J. L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veiguela și I. Munilla Muñoz, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: V. Melgar, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Sopralex & Vosmarques SA (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: P. Maeyaert și V. Fossoul, avocați)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 27 ianuarie 2011 (cauza R 1036/2010-1), referitoare la o procedură de opoziție între Sopralex & Vosmarques SA și Progust, SL

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea
2. Obligă Progust, SL la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 194, 2.7.2011.

Hotărârea Tribunalului din 30 ianuarie 2014 — Streng/OAPI — Gismondi (PARAMETRICA)

(Cauza T-495/11) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare PARAMETRICA — Marcă națională verbală anterioară parameta — Motiv relativ de refuz — Lipsa depunerii de dovezi în limba de procedură a opoziției — Norma 19 alineatele (2) și (3) și norma 98 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95*”]

(2014/C 71/28)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Michael Streng (Erding, Germania) (reprezentant: A. Pappert, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Bullock, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Fulvio Gismondi (Roma, Italia) (reprezentați: A. Masetti Zannini de Concina, G. Petrocchi, M. Bucarelli și F. Bellan, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 19 iulie 2011 (cauza R 1348/2010-4) privind o procedură de opoziție între domnii Michael Streng și Fulvio Gismondi

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Îl obligă pe domnul Michael Streng la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 347, 26.11.2011.

Hotărârea Tribunalului din 28 ianuarie 2014 — Schuhhaus Dielmann/OAPI — Carrera (Carrera panamericana)

(Cauza T-600/11) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Comunitatea Europeană Carrera panamericana — Marca comunitară figurativă anterioară CARRERA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009*”]

(2014/C 71/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Schuhhaus Dielmann GmbH & Co. KG (Darmstadt, Germania) (reprezentant: W. Göpfert, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Bullock, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Carrera SpA (Caldiero, Italia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 15 septembrie 2011 (cauza R 1989/2010-1) privind o procedură de opoziție între Carrera SpA și Schuhhaus Dielmann GmbH & Co. KG

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Schuhhaus Dielmann GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 32, 4.2.2012.

Hotărârea Tribunalului din 29 ianuarie 2014 — European Dynamics Belgium și alții/EMEA

(Cauza T-158/12) ⁽¹⁾

„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Prestări de servicii externe în domeniul aplicațiilor software — Decizie de clasare a ofertei unui ofertant pe poziția a doua în vederea unui contract în cascadă — Criterii de atribuire — Adăugarea unui criteriu de atribuire neprevăzut de documentele contractuale — Evaluarea unui criteriu de selecție în cadrul etapei de atribuire — Transparență”

(2014/C 71/30)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamanți: European Dynamics Belgium SA (Bruxelles, Belgia), European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxemburg), Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) și European Dynamics UK Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: V. Christianos, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA) (reprezentanți: T. Jabłoński și C. Maignen, agenți, asistați inițial de H.-G. Kamann și E. Arsenidou, ulterior de H.-G. Kamann și A. Dritsa, avocați)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare a deciziei EMA/67882/2012 a EMA din 31 ianuarie 2012, de a clasa oferta reclamantelor pe locul al doilea în scopul semnării unui acord-cadru, în urma procedurii de cerere de ofertă EMA/2011/17/ICT privind prestarea de servicii externe în domeniul aplicațiilor software și, pe de altă parte, o cerere de daune interese.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă European Dynamics Belgium SA, European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai și European Dynamics UK Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 184, 23.6.2012.

Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — Sunrider/OAPI — Nannerl (SUN FRESH)

(Cauza T-221/12) ⁽¹⁾

„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale SUN FRESH — Mărcile comunitare, Benelux și naționale verbale și figurative anterioare SUNNY FRESH, SUNRIDER SUNNY FRESH și SUNNYFRESH — Motiv relativ de refuz — Dovada utilizării serioase a mărcilor anterioare — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”

(2014/C 71/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: The Sunrider Corporation (Torrance, California, Statele Unite) (reprezentanți: N. Dontas și K. Markakis, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Bullock, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Nannerl GmbH & Co. KG (Anthering bei Salzburg, Austria) (reprezentant: A. Thünken, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 26 martie 2012 (cauza R 2401/2010-4) privind o procedură de opoziție între The Sunrider Corporation și Nannerl GmbH & Co. KG

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Sunrider Corporation la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 217, 21.7.2012.

Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — NCL/OAPI (NORWEGIAN GETAWAY)

(Cauza T-513/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale NORWEGIAN GETAWAY — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2014/C 71/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: NCL Corporation Ltd (Miami, Florida, Statele Unite) (reprezentant: N. Grüger, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Schifko, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei camerei a patra de recurs a OAPI din 12 septembrie 2012 (cauza R 1014/2012-4) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal NORWEGIAN GETAWAY drept marcă comunitară

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. NCL Corporation suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013.

Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — NCL/OAPI (NORWEGIAN BREAKAWAY)

(Cauza T-514/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale NORWEGIAN BREAKAWAY — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2014/C 71/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: NCL Corporation Ltd (Miami, Florida, Statele Unite) (reprezentant: N. Grüger, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Schifko, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 12 septembrie 2012 (cauza R 1017/2012-4) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal NORWEGIAN BREAKAWAY ca marcă comunitară

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă NCL Corporation Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013.

Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — Coppenrath-Verlag/OAPI — Sembella (Rebella)

(Cauza T-551/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Rebella — Marca comunitară verbală anterioară SEMBELLA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2014/C 71/34)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Coppenrath-Verlag GmbH & Co. KG (Münster, Germania) (reprezentant: D. Pohl, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Poch, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Sembella GmbH (Timelkam, Austria)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 5 octombrie 2012 (cauza R 1681/2011-2) privind o procedură de opoziție între Sembella GmbH și Coppenrath Verlag GmbH & Co. KG

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Coppenrath-Verlag GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 55, 23.2.2013

Hotărârea Tribunalului din 29 ianuarie 2014 — Goldsteig Käsereien Bayerwald/OAPI — Vieweg (goldstück)

(Cauza T-47/13) (¹)

[„**Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative goldstück — Marca comunitară verbală anterioară GOLDSTEIG — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009**”]

(2014/C 71/35)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH (Cham, Germania) (reprezentant: S. Biagosch, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Poch, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Christin Vieweg (Sonneberg, Germania) (reprezentant: J. Pröll, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 14 noiembrie 2012 (cauza R 2589/2011-1) privind o procedură de opoziție între Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH și doamna Christin Vieweg

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 86, 23.3.2013.

Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — Novartis/OAPI (CARE TO CARE)

(Cauza T-68/13) (¹)

[„**Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale CARE TO CARE — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009**”]

(2014/C 71/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Novartis AG (Basel, Elveția) (reprezentant: M. Douglas, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: M. Rajh și J. Crespo Carrillo, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 29 noiembrie 2012 (cauza R 953/2012-1) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal CARE TO CARE ca marcă comunitară

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Novartis AG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 108, 13.4.2013.

Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2014 — Comisia/BO

(Cauza T-174/13 P) (¹)

[**Recurs — Funcție publică — Agenți contractuali — Asigurări sociale — Rambursarea cheltuielilor de transport — Cheltuieli de transport pentru motive lingvistice — Articolul 19 alineatul (2) din Reglementarea comună privind asigurarea împotriva riscurilor de boală a funcționarilor Comunităților Europene — Titlul II capitolul 12 punctul 2.5 din directivele generale de aplicare privind rambursarea cheltuielilor medicale**]

(2014/C 71/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și D. Martin, agenți)

Cealaltă parte din procedură: BO (Amman, Iordania) (reprezențanți: L. Levi, M. Vandenbussche și C. Bernard-Glanz, avocați)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 15 ianuarie 2013, BO/Comisia (F-27/11, nepublicată încă în Repertoriu), având ca obiect anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de BO în cadrul prezentei proceduri.

(¹) JO C 164, 8.6.2013.

Ordonanța Tribunalului din 13 ianuarie 2014 — Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT/Comisia

(Cauza T-134/12) (¹)

(„Acțiuni în anulare și în răspundere — Contracte privind contribuția financiară a Uniunii la proiecte din domeniul cercetării și dezvoltării — Excepție de inadmisibilitate — Absența recalificării concluziilor — Inadmisibilitate”)

(2014/C 71/38)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA (Alicante, Spania) (reprezentant: M. Jiménez Perona, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: R. Lyal și B. Conte, agenți, asistați de J. Rivas Andrés și de X. García García avocați)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare a deciziei care figurează în scrisoarea Comisiei din 13 ianuarie 2012 de recuperare a sumelor menționate în notele de debit corespunzătoare auditului financiar la care a fost supusă reclamanta și, pe de altă parte, cerere de constatare a răspunderii extracontractuale având ca obiect obligarea Comisiei la plata de daune interese în cuantum de 732 768 de euro.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA suportă, în afara propriilor cheltuieli de judecată, cheltuielile efectuate de Comisia Europeană, inclusiv pe cele privind procedura măsurilor provizorii.

(¹) JO C 157, 2.6.2012.

Ordonanța Tribunalului din 13 ianuarie 2014 — Lebedef/Comisia

(Cauzele conexate T-116/13 P și T-117/13 P) (¹)

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Notare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiile de evaluare 2008 și 2009 — Scutire de jumătate de normă în scopul reprezentării sindicale — Raporturi de evaluare care vizează atribuțiile exercitate în cadrul serviciului de repartizare — Desemnare sindicală — Respingerea acțiunilor introduse în primă instanță drept vădi nefondate — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”)

(2014/C 71/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luxemburg) (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezențanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Două recursuri formulate împotriva Ordonanțelor Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 12 decembrie 2012, Lebedef/Comisia (F-70/11 și F-109/11) având drept obiect anularea acestor ordonanțe

Dispozitivul

1. Respinge recursurile.
2. Domnul Giorgio Lebedef suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei proceduri.

(¹) JO C 147, 25.5.2013.

Ordonanța Tribunalului din 14 ianuarie 2014 — Miettinen/Consiliul

(Cauza T-303/13) ⁽¹⁾

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Avizul serviciului juridic al Consiliului — Refuzarea accesului — Divulgare după introducerea acțiunii — Dispariția obiectului litigiului — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțare asupra fondului”]

(2014/C 71/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Samuli Miettinen (Espoo, Finlanda) (reprezentanți: O. Brouwer, E. Raedts, avocați, și A. Villette, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: K. Pellinghelli și É. Sitbon, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Consiliului din 25 martie 2013 prin care s-a refuzat să se acorde reclamantului acces la avizul serviciului juridic al Consiliului cu numărul 15309/12 în întregime

Dispozitivul

1. Nu mai este necesară pronunțarea asupra acțiunii.
2. Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.
3. Nu mai este necesară pronunțarea asupra cererilor de intervenție formulate de Regatul Suediei și de Republica Finlanda.

⁽¹⁾ JO C 215, 27.7.2013.

Acțiune introdusă la 4 decembrie 2013 — Lomnici/Parlamentul European

(Cauza T-650/13)

(2014/C 71/41)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamant: Zoltán Lomnici (Budapesta, Ungaria) (reprezentant: Z. Lomnici Jr., avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Comisiei pentru petiții a Parlamentului European din 17 octombrie 2013 privind petiția nr. 1298/2012.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă încălcarea obligației de motivare și încălcarea dreptului oricărui cetățean al Uniunii la un proces echitabil. În această privință, subliniază printre altele că cererea sa a fost clasată fără să nicio motivare, că nu a fost invitat la reuniune și că decizia nu i-a fost notificată.

Acțiune introdusă la 19 decembrie 2013 — Axa Versicherung/Comisia

(Cauza T-677/13)

(2014/C 71/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Axa Versicherung AG (Köln, Germania) (reprezentanți: C. Bahr, S. Dethof și A. Malec, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea refuzului atacat;
- cu titlu subsidiar, anularea în parte a refuzului atacat;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată corespunzătoare procedurii.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta se îndreaptă împotriva Deciziei Comisiei din 29 octombrie 2013 care privește a doua cerere formulată de reclamantă de acces la dosarul Comisiei din cazul COMP/39.125 — sticlă auto.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv al acțiunii: încălcarea obligației de examinare concretă și individuală a documentelor solicitate, conform articolelor 2 și 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾.

- În această privință, reclamanta susține că Comisia nu și-a îndeplinit obligația de a efectua o examinare concretă și individuală a documentelor solicitate, conform articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001. În schimb, aceasta a clasificat în mod eronat documentele în cauză pe baza unor criterii formale.
2. Al doilea motiv al acțiunii: încălcarea articolului 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță, precum și a articolului 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001, prin refuzul de a acorda accesul la documente specifice din dosar.
- În cadrul acestui motiv al acțiunii, reclamanta arată că în mod nelegal Comisia a făcut o interpretare prea largă a domeniului de aplicare a dispozițiilor conținând excepții, prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001. În opinia reclamantei, nici nu s-ar aduce atingere intereselor comerciale, potrivit articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, nici Comisia nu ar putea invoca protecția obiectivelor activităților de anchetă, conform articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.
- În plus, nu s-ar aduce gravă atingere procesului decizional [articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001].
- De asemenea, Comisia ar nega pe nedrept că există un interes public superior care justifică divulgarea documentelor solicitate.
3. Al treilea motiv: încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001 pentru motivul refuzului total de a acorda accesul la documente specifice.
- În această privință, reclamanta susține că Comisia nu a acordat nici măcar acces parțial la documentele în discuție, încălcând astfel articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001. Reclamanta afirmă că, contrar dispozițiilor Regulamentului nr. 1049/2001, Comisia nu a verificat dacă era posibilă punerea la dispoziție a unei părți din documente.
4. Al patrulea motiv: încălcarea articolului 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță, precum și a articolului 4 alineatul (3) al doilea paragraf, și a articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, prin refuzul de a acorda accesul la versiunea completă a tablei de materii a dosarului Comisiei.
- În cadrul acestui motiv al acțiunii, se arată că Comisia a făcut o interpretare prea largă a situațiilor conținând excepții, prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001, chiar și în legătură cu cererea reclamantei de acces la versiunea necenzurată a tablei de materii. În opinia reclamantei, nici în această privință nu s-ar putea aduce atingere intereselor comerciale, conform articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 și protecției obiectivelor activităților de anchetă, conform articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.

- În plus, se susține că nu s-ar aduce atingere nici protecției vieții private, potrivit articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001.

5. Al cincilea motiv: încălcarea obligației de motivare

- Reclamanta susține în acest context, că Comisia a formulat doar considerații generale pentru respingerea cererii de examinare a dosarului și că nu aplicat în privința documentelor individuale sau a categoriilor de documente stabilite în mod corect tratamentul prevăzut de lege.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Acțiune introdusă la 27 decembrie 2013 — Chair Entertainment Group/OAPI — Libelle (SHADOW COMPLEX)

(Cauza T-717/13)

(2014/C 71/43)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Chair Entertainment Group LLC (Utah, Statele Unite ale Americii) (reprezentant: E. Armijo Chávarri, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Libelle AG (Stuttgart, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 1 octombrie 2013 pronunțată în cauza R 776/2011-2;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „SHADOW COMPLEX” pentru produse și servicii din clasa 9 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 8 235 434

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: marca verbală „DBShadow” pentru produse și servicii din clasele 9 și 42 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 1 457 944, marca verbală „BusinessShadow” pentru produse și servicii din clasele 9 și 42 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 3 749 439, marca verbală germană „BusinessShadow” pentru produse și servicii din clasele 9 și 42 și marca verbală germană „FSShadow” pentru produse și servicii din clasele 9 și 42

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară

Acțiune introdusă la 27 decembrie 2013 — The Directv Group/OAPI — Bolloré (DIRECTV)

(Cauza T-718/13)

(2014/C 71/44)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: The Directv Group, Inc. (El Segundo, Statele Unite ale Americii) (reprezentant: F. Valentin, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Bolloré SA (Érgue Gaberic, Franța)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 11 octombrie 2013, pronunțată în cauza R 1812/2012-2 și, în mod corelativ, constatarea validității mărcii contestate.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de decădere: marca verbală „DIRECTV” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 38, 41 și 42 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr 1 163 138.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită decăderea din drepturi a titularului mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Decizia diviziei de anulare: anularea în parte a mărcii comunitare.

Decizia camerei de recurs: anularea deciziei contestate și anularea în întregime a mărcii comunitare.

Motivele invocate: încălcarea articolului 15 din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 30 decembrie 2013 — Gat Microencapsulation/OAPI — BASF (KARIS)

(Cauza T-720/13)

(2014/C 71/45)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Gat Microencapsulation AG (Ebenfurth, Austria) (reprezentanți: S. Soler Lerma și M. C. March Cabrelles, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate în măsura în care calea de atac introdusă de solicitant/reclamant a fost respinsă;

— obligarea OAPI și a intervenientelor la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Gat Microencapsulation AG.

Marca comunitară vizată: marca verbală „KARIS” pentru o listă de produse și servicii din clasele 1, 5 și 35.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: BASF SE.

Marca sau semnul invocat: marca comunitară „CARYX” pentru produse din clasele 1 și 5; marca internațională „CARYX” pentru produse din clasele 1 și 5; mărcile ungară, italiană și Benelux „AKRIS” pentru produse din clasa 5.

Decizia diviziei de opoziție: respinge cererea de înregistrare a unei mărci comunitare.

Decizia camerei de recurs: respinge în parte opoziția.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2014 — Mogyi/OAPI (Just crunch it...)

(Cauza T-8/14)

(2014/C 71/46)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Mogyi Kft. (Csávoly, Ungaria) (reprezentant: Zs. Klauber, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— obligarea la publicarea cererii de înregistrare a unei mărci, cu excepția produselor „pâine, produse de patiserie și cofetărie” (clasa 30) și „produse agricole, cereale” (clasa 31)

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „Just crunch it...” pentru produse și servicii din clasele 29, 30, 31 și 35 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 713 485.

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea.

Decizia camerei de recurs: anularea în parte a deciziei atacate prin Decizia nr. R 1921/2012-1

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009/CE.

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2014 — Mogyi/OAPI

(Cauza T-9/14)

(2014/C 71/47)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Mogyi Kft. (Csávoly, Ungaria) (reprezentant: Zs. Klauber, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— dispunerea publicării cererii de înregistrare a mărcii, cu excepția categoriilor „pâine, patiserie, cofetărie” (clasa 30) și „produse agricole, semințe” (clasa 31)

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementele verbale „Just crunch it...” pentru produse și servicii din clasele 29, 30, 31 și 35 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 716 711.

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia atacată prin decizia în cauza R 1922/2012-1.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2014 — Ungaria/Comisia

(Cauza T-13/14)

(2014/C 71/48)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Republica Ungară (reprezentați: M. Z. Fehér și K. Szíjjártó, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei de executare C(2013) 7136 final a Comisiei din 31 octombrie 2013 privind rambursarea parțială a ajutorului financiar național acordat organizațiilor de producători pentru programele operaționale implementate de Ungaria în 2011;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă faptul că Comisia și-a depășit competențele și a încălcat normele aplicabile ale dreptului Uniunii prin stabilirea cuantumului datorat Ungariei cu titlu de rambursare parțială a ajutorului financiar național acordat organizațiilor de producători din sectorul fructelor și al legumelor pentru programele operaționale implementate de Ungaria în 2011.

Potrivit reclamantei, dreptul Uniunii nu conferă Comisiei posibilitatea, în cadrul deciziei sale privind rambursarea comunitară parțială a ajutorului financiar național acordat, în temeiul articolului 103e din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului ⁽¹⁾, organizațiilor de producători din sectorul fructelor și al legumelor, de a nu autoriza rambursarea decât în limita cuantumurilor pe care Ungaria, la momentul cererii de autorizare a acordării ajutorului național, le-a indicat drept cunoscute „estimate” sau „previzionale”.

Reclamanta apreciază că, potrivit articolului 103e din Regulamentul nr. 1234/2007, autorizația acordată de Comisie privind ajutorul național privește acordarea acestui ajutor, iar nu stabilirea de către Comisie a unei limite maxime a ajutorului care poate fi acordat. În opinia reclamantei, o astfel de limită maximă este clar stabilită prin Regulamentul nr. 1234/2007, care prevede că ajutorul financiar național nu poate depăși 80 % din contribuția financiară plătită de membrii sau de organizația de producători către fondul operațional. Nici normele aplicabile rambursării comunitare parțiale a ajutorului național nu permit Comisiei, în cadrul autorizării acestei rambursări parțiale, să stabilească drept plafon al rambursării cuantumurile pe care statul membru l-a comunicat Comisiei în cererea de autorizare fie ca valoare totală a ajutorului, fie ca valoare a ajutorului prevăzut pentru anumite organizații de producători. Aceasta este situația cu atât mai mult cu cât, prin furnizarea acestor informații, guvernul maghiar a precizat că valorile în cauză nu erau decât cunoscute previzionale sau estimate.

În plus, reclamanta susține că Comisia are dreptul de a verifica dacă ajutorul efectiv plătit nu depășește limita maximă de 80 % menționată anterior și că rambursarea solicitată nu depășește 60 % din ajutorul acordat, dar nu are dreptul de a stabili ca limită maximă a rambursării cunoscutele care figurează în cererea de autorizare, în special atunci când caracterul de cunoscute anticipate sau estimate al datelor a fost subliniat în cerere. Dacă, din diferite motive, în cursul unui an, intervin schimbări în cuantumurile ajutorului național acordat unei organizații de producători, rambursarea comunitară parțială trebuie să fie realizată în funcție de cuantumurile efectiv plătite, atât timp cât sunt îndeplinite condițiile impuse de dreptul Uniunii în această privință.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizații comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (JO L 299, p. 1, rectificare în JO 2009, L 37, p. 14).

Acțiune introdusă la 6 ianuarie 2014 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul

(Cauza T-14/14)

(2014/C 71/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teheran, Iran), Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Teheran), Khazar Shipping Lines (Anzali Free Zone, Iran), IRISL Europe GmbH (Hamburg, Germania), IRISL Marine Services and Engineering Co. (Qeshm Island, Iran), Irano — Misr Shipping Co. (Teheran), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Teheran), Shipping Computer Services Co. (Teheran), Soroush Sarzamin Asatir Ship Management (Teheran), South Way Shipping Agency Co. Ltd (Teheran) și Valfajr 8th Shipping Line Co. (Teheran) (reprezentanți: F. Randolph, QC, M. Lester, Barrister și M. Taher, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei 2013/497/PESC a Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 272, p. 46) și a Regulamentului (UE) nr. 971/2013 al Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 272, p. 1);
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe lipsa unui temei juridic adecvat pentru măsurile contestate, care au reținut drept criterii pentru înscrierea pe listă o legătură cu primul reclamant (IRISL), la puțin timp după ce acestuia din urmă i-a fost admisă acțiunea în anulare.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a încrederii legitime a reclamantelor și a principiilor finalității, securității juridice, *non bis in idem*, autorității de lucru judecat și nediscriminării.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a dreptului la apărare al reclamantelor întrucât nu a informat IRISL sau pe celelalte reclamante cu privire la intenția sa de a adopta măsurile contestate și nu a dat reclamantelor posibilitatea de a formula observații.

4. Al patrulea motiv este întemeiat pe faptul că măsurile contestate încalcă drepturile fundamentale ale reclamantelor, inclusiv dreptul acestora la respectarea reputației și a proprietății.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe faptul că, prin adoptarea măsurilor contestate, Consiliul a săvârșit un abuz de putere; vizarea IRISL și a societățile afiliate cu eludarea hotărârii Curții nu reprezintă o exercitare adecvată a competențelor sale.

Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2014 — HTTS și Bateni/Consiliu

(Cauza T-45/14)

(2014/C 71/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamanții: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Germania) și Naser Bateni (Hamburg) (reprezentanți: M. Schlingmann și F. Lautenschlager, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Prima reclamantă solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei 2013/661/PESC a Consiliului din 15 noiembrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care o privește;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1154/2013 al Consiliului din 15 noiembrie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care o privește;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată, în principal a cheltuielilor pe care le-a efectuat aceasta.

Al doilea reclamant solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei 2013/661/PESC a Consiliului din 15 noiembrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care îl privește;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr.

1154/2013 al Consiliului din 15 noiembrie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care îl privește;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată, în principal a cheltuielilor pe care le-a efectuat acesta.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nelegalitatea și inaplicabilitatea versiunii modificate a Deciziei 2010/413/PESC și a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 ⁽¹⁾ în aplicarea articolului 277 TFUE

— În această privință, reclamanții susțin printre altele că, pentru a le putea sancționa, Consiliul a modificat temeiul juridic al înscrierii lor pe lista de sancțiuni. Astfel, prin modificarea temeiului juridic, Consiliul ar fi abuzat în mod vădit de puterea sa de apreciere.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă și pe obligația de motivare

— Reclamanții susțin în esență că înscrierea lor pe lista de sancțiuni nu a fost motivată în mod suficient de către Consiliu. Aceasta ar fi lipsită de orice justificare a elementelor esențiale pe care Consiliul își întemeiază decizia.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe lipsa unui temei pentru includerea reclamanților pe lista sancțiunilor

— Reclamanții susțin în cadrul acestui motiv că motivele prezentate de Consiliu nu justifică pe fond reinscrierea lor pe listele de sancțiuni.

4. A patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate, a dreptului de a desfășura o activitate economică, a dreptului la respectarea vieții de familie, precum și a principiului proporționalității

— În ultimul rând, reclamanții susțin că reinscrierea lor pe lista de sancțiuni încalcă dreptul de proprietate și dreptul de a desfășura o activitate economică, precum și dreptul la respectarea vieții de familie al celui de al doilea reclamant. Aceștia consideră că includerea lor pe lista sancțiunilor este vădit neadecvată pentru a atinge obiectivele urmărite de actele juridice atacate și, în orice caz, depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1)

Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2014 — Goldfish și alții/Comisia

(Cauza T-54/14)

(2014/C 71/51)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamante: Goldfish BV (Zoutkamp, Țările de Jos), Heiploeg BV (Zoutkamp), Heiploeg Beheer BV (Zoutkamp) și Heiploeg Holding BV (Zoutkamp) (reprezentanți: P. Glazener și B. Winters, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea în tot sau în parte a deciziei adresate în special reclamantelor;
- anularea sau reducerea amenzii aplicate reclamantelor;
- adoptarea dispozițiilor pe care le va considera necesare;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea reclamantelor este îndreptată împotriva Deciziei adoptate de Comisie la 27 noiembrie 2013 în cadrul unei proceduri întemeiate pe articolul 101 TFUE (AT.39633-Creveți).

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive:

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 2 din Regulamentul 1/2003 ⁽¹⁾ întrucât Comisia a utilizat înregistrările realizate clandestin pentru a dovedi o încălcare a articolului 101 TFUE.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 2 din Regulamentul 1/2003 întrucât Comisia a utilizat transcrierea unor înregistrări audio realizate clandestin pentru a dovedi o încălcare a articolului 101 TFUE.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe refuzul ilegal de a aplica punctul 35 din Orientările privind amenzile ⁽²⁾, întrucât Comisia a refuzat să țină seama de lipsa capacității de plată a reclamantelor.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în 08/vol. 4, p. 269).

⁽²⁾ Orientările privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1/2003 (JO 2006, C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264).

Ordonanța Tribunalului din 14 ianuarie 2014 — Hanwha SolarOne și alții/Parlamentul European

(Cauza T-136/13) ⁽¹⁾

(2014/C 71/52)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 123, 27.4.2013.

Ordonanța Tribunalului din 10 ianuarie 2014 — MHCS/OAPI — Compañía Vinícola del Norte de España (ICE IMPERIAL)

(Cauza T-555/13) ⁽¹⁾

(2014/C 71/53)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 377, 21.12.2013.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 17 octombrie 2013 — Birkhoff/Comisia

(Cauza F-60/09 RENV)

(Funcție publică — Funcționari — Trimitere la Tribunal spre rejudicare după anulare — Remunerație — Alocații familiale — Alocație pentru copilul aflat în întreținere — Copil care suferă de o boală gravă sau care are o infirmitate care îl împiedică să se întrețină — Cerere de prelungire a plății alocației)

(2014/C 71/54)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Gerhard Birkhoff (Weitnau, Germania) (reprezentant: C. Inzillo, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: J. Currall și B. Eggers, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Trimitere spre rejudicare după anulare — Funcție publică — Anularea deciziei de respingere a cererii reclamantului privind obținerea unei prelungiri a plății alocației pentru copilul aflat în întreținere în temeiul articolului 2 alineatul (5) din anexa VII la statut

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată la plata cheltuielilor de judecată efectuate de domnul Birkhoff în cauza F-60/09 și în cauza T-10/11 P.
3. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată în cauza F-60/09 RENV.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 11 decembrie 2013 — Andres și alții/BCE

(Cauza F-15/10) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Personalul BCE — Reforma sistemului de asigurări sociale — Închețarea planului de pensii — Insti-tuirea regimului de pensii — Consultarea comitetului de supraveghere — Consultarea comitetului pentru personal — Consultarea consiliului general — Consultarea consiliului guvernatorilor — Evaluare trienală a planului de pensii — Încălcarea condițiilor de angajare — Eroare vădită de apreciere — Principiul proporționalității — Drepturi dobândite — Principiul securității juridice și previzibilității — Obligația de informare)

(2014/C 71/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Carlos Andres și alții (Frankfurt am Main, Germania) (reprezențanți: L. Levi și M. Vandenbussche, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezențanți: C. Krop-penstedt și F. Malfrère, agenți asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Pe de o parte, cererea de anulare a fișelor de salariu ale reclamanților pentru luna iunie 2009, precum și a fișelor de salariu ulterioare și viitoare, în măsura în care aceste fișe reprezintă aplicarea reformei regimului pensiilor aprobate la 4 mai 2009. Pe de altă parte, cererea de reparare a prejudiciului suferit de reclamanți

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Domnul Andres și ceilalți 168 de reclamanți ale căror nume figurează în anexă suportă propriile cheltuieli de judecată și sunt obligați să suporte cheltuielile efectuate de Banca Centrală Euro-peană.

⁽¹⁾ JO C 134, 22.5.2010, p. 54.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 16 septembrie 2013 — Faita/CESE**

(Cauza F-92/11) ⁽¹⁾

*(Funcție publică — Hărțuire morală — Cerere de asistență —
Motivele unei decizii)*

(2014/C 71/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Carla Faita (Bruxelles, Belgia) (reprezențanți: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârât: Comitetul Economic și Social European (CESE) (reprezențanți: M. Arsène și L. Camarena Januzec, agenți, asistați de M. Troncoso Ferrer și F.-M. Hilaire, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comitetului Economic și Social European prin care se refuză cererea reclamantului de recunoaștere a faptelor ilicite săvârșite împotriva sa prin lipsa de asistență și prin încălcarea obligației de sollicitudine, precum și de adoptare a unor măsuri de natură să stabilească în mod public meritele și competențele sale și cerere de daune interese

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Doamna Faita suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată la plata a trei sferturi din cheltuielile de judecată efectuate de Comitetul Economic și Social European.
3. Obligă Comitetul Economic și Social European la suportarea a un sfert din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 347, 26.11.2011, p. 46.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 30 septembrie 2013 — Possanzini/Frontex**

(Cauza F-124/11) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Personalul Frontex — Agent temporar — Raport de evaluare a carierei care conține aprecieri negative ale validatorului necomunicate persoanei interesate — Neprelungirea unui contract încheiat pe perioadă determinată — Decizie întemeiată pe opinia validatorului — Dreptul la apărare — Încălcare — Litigiu cu caracter pecuniar — Competență de fond)

(2014/C 71/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Daniele Possanzini (Pisa, Italia) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (Frontex) (reprezențanți: S. Vuorensola și H. Caniard, agenți, asistați de D. Waelbroeck și A. Duron, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei prin care se revocă decizia de prelungire a contractului de agent temporar al reclamantului

Dispozitivul

1. Anulează decizia din 28 martie 2011 de a nu prelungi contractul de agent temporar al domnului Possanzini, adoptată de directorul executiv al Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene.
2. Obligă Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene la plata către domnul Possanzini a sumei de 5 000 de euro cu titlu de daune interese.
3. Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de domnul Possanzini.

⁽¹⁾ JO C 25, 28.1.2012, p. 72.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 16 septembrie 2013 — Wurster/EIGE**

(Cauzele conexate F-20/12 și F-43/12) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Personalul EIGE — Agent temporar — Procedură de evaluare a aptitudinilor de conducere ale agenților EIGE care au fost repartizați de curând într-un post de conducere de nivel mediu — Schimbare a repartizării într-un post care nu este de conducere — Dreptul de a fi ascultat — Domeniul de aplicare al legii — Examinare din oficiu — Substituire a motivelor efectuată din oficiu de instanță)

(2014/C 71/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Barbara Wurster (Vilnius, Lituania) (reprezentanți: inițial T. Bontinck și S. Woog, avocați, ulterior T. Bontinck și S. Greco, avocați)

Pârât: Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE) (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare a deciziei pârâtului de schimbare a repartizării reclamantei din postul de șef de operațiuni într-un post de șef de echipă care nu necesită competențe manageriale. Pe de altă parte, cerere de anulare a deciziei directoarei EIGE prin care a fost respinsă cererea reclamantei de obținere a indemnizației de conducere pentru perioada cuprinsă între 1 iunie și 30 septembrie 2011

Dispozitivul

1. Anulează decizia din 8 septembrie 2011 a directoarei Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați de a schimba repartizarea doamnei Wurster și de a o repartiza în postul de șef de echipă al centrului de resurse și de documentare.
2. Respinge în rest acțiunile.
3. Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de doamna Wurster.

⁽¹⁾ JO C 138, 12.5.2012, p. 35; JO C 200, 7.7.2012, p. 21.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 16 septembrie 2013 — Glantenay și alții/Comisia**

(Cauzele conexate F-23/12 și F-30/12) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Concurs general — Anunțul de concurs EPSO/AD/204/10 — Selecție pe bază de dosare — Eliminarea candidaților fără o examinare concretă a diplomelor și a experienței lor profesionale)

(2014/C 71/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Jérôme Glantenay și alții (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Reclamant: Marco Cecchetto (Rovigo, Italia) reprezentant: C. Mourato, avocat

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și G. Gattinara, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului general EPSO/AD/204/10 de a nu admite reclamații în etapa următoare a concursului

Dispozitivul

1. Anulează deciziile comisiei de evaluare din cadrul concursului general EPSO/AD/204/10 de a nu reține candidaturile domnilor Bonagurio, Cecchetto, Gecse, Glantenay, Gorgol, Kalamees și Skrobich, precum și ale doamnelor Venckunaite și Załęska în cadrul procedurii de concurs, fără ca acestea să fi fost examinate în cadrul celei de a doua etape a selecției pe bază de dosare prevăzute în anunțul de concurs.
2. Respinge în rest acțiunile în cauzele F-23/12 și F-30/12.
3. Comisia Europeană suportă nouă zecimi din cheltuielile sale de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de domnii Bonagurio, Cecchetto, Gecse, Glantenay, Gorgol, Kalamees și Skrobich, precum și de doamnele Venckunaite și Załęska.
4. Doamna Cruceru suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și o zecime din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 138, 12.5.2012, p. 35; JO C 138, 12.5.2012, p. 36.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 30 septembrie 2013 — BP/FRA**

(Cauza F-38/12) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Personalul Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene — Agent contractual — Neînnoirea, pe durată nedeterminată, a unui contract pe durată determinată — Schimbarea repartizării într-un alt serviciu până la expirarea contractului — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubire)

(2014/C 71/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: BP (Barcelona, Spania) (reprezentanți: L. Levi și M. Vandenbussche, avocați)

Pârâtă: Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) (reprezentanți: M. Kjærum, agent, asistat de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene de a nu înnoi contractul de agent contractual al reclamantei și a deciziei privind transferul acesteia din urmă în cadrul unui alt departament al agenției, precum și o cerere de daune interese pentru pretinsul prejudiciu material și moral suferit.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. BP suportă ansamblul propriilor cheltuieli de judecată și este obligată să suporte ansamblul cheltuielilor de judecată efectuate de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 138, 12.5.2012, p. 37.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 16 septembrie 2013 — Höpcke/Comisia**

(Cauza F-46/12) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Concurs general — Anunțul de concurs EPSO/AST/111/10 — Neînscris pe lista de rezervă — Instrucțiunea de a redacta un text cu o lungime minimă — Nerespectare)

(2014/C 71/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Dagmar Höpcke (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal și D. Abreu Caldas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Eggers și G. Gattinara, agenți)

Obiectul

Cererea de anulare a deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului EPSO/AST/111/10 de a nu înscrie numele reclamantei pe lista candidaților care au reușit la concurs

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Doamna Höpcke suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 184, 23.6.2012, p. 25.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 7 noiembrie 2013 — Cortivo/Parlamentul**

(Cauza F-52/12) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Pensii — Coeficient corector — Stat membru de reședință — Noțiune — Reședință principală — Reședință împărțită între două state membre — Înscrișuri justificative — Încredere legitimă)

(2014/C 71/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Maria Luisa Cortivo (Sagone, Franța) (reprezentant: A. Salerno, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: M. Ecker și S. Alves, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, pe de o parte, a deciziei de stabilire a reședinței principale a reclamantei în Luxemburg și, pe de altă parte, a deciziei care conține avizul de modificare a drepturilor la pensie ale reclamantei care privește eliminarea coeficientului corector pentru Franța începând cu 1 ianuarie 2010.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Doamna Cortivo suportă atât propriile cheltuieli de judecată, cât și pe cele efectuate de Parlamentul European.

(¹) JO C 200, 7.7.2012, p. 22.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 21 noiembrie 2013 — Roulet/Comisia

(Cauzele conexate F-72/12 și F-10/13) (¹)

(Funcție publică — Remunerație — Articolul 66 din statut — Fost agent temporar cu gradul AD 12 — Recrutare în calitate de funcționar cu gradul AD 6 — Plata remunerației echivalente unui funcționar cu gradul AD 12 — Eroare vădită — Restituirea plății nedatorate potrivit articolului 85 din statut)

(2014/C 71/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Josiane Roulet (Ottignies, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal și D. Abreu Caldas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara și D. Martin, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cererea de anulare a deciziei de respingere a cererii de despăgubire formulate de reclamantă în temeiul articolului 90 alineatul (1) din statut, ca urmare a erorilor săvârșite la stabilirea drepturilor sale cu ocazia intrării în funcție și a întârzierii acumulate în corectarea acestor erori. Pe de altă parte, cererea de anulare a deciziei Comisiei având ca obiect

restituirea unei sume din remunerația reclamantei, fost agent temporar cu gradul A4 (AD12), ulterior funcționar cu gradul AD6, în temeiul articolului 85 din statut

Dispozitivul

1. Respinge acțiunile în cauzele conexate F-72/12 și F-10/13.
2. Doamna Roulet suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 258, 25.8.2012, p. 29; JO C 108, 13.4.2013, p. 39.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 16 septembrie 2013 — CN/Consiliul

(Cauza F-84/12) (¹)

(Funcție publică — Articolul 78 din statut — Comisia pentru invaliditate — Raport medical — Date medicale cu caracter psihiatric sau psihologic — Secret medical — Acces — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubire)

(2014/C 71/64)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: CN (Brumath, Franța) (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J. Herrmann și M. Bauer, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei prin care se refuză accesul direct al reclamantului la raportul final al concluziilor comisiei pentru invaliditate și accesul său la diagnosticul celui de al treilea medic al acestei comisii

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă CN la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și a cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

(¹) JO C 295, 29.9.2012, p. 35.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 11 decembrie 2013 — Balionyte-Merle/Comisia**

(Cauza F-113/12) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Concurs general — Anunțul de concurs EPSO/AD/204/10 — Neînscrisere pe lista de rezervă — Evaluarea competențelor generale ale candidaților — Evaluare pe baza rezultatelor candidaților în cursul probelor din centrul de evaluare — Coerență între punctajul obținut și comentariile care figurează în pașaportul de competențe)

(2014/C 71/65)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Vilija Balionyte-Merle (Auderghem, Belgia) (reprezentanți: L. Levi și A. Tymen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Eggers și G. Gattinara, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei juriului de a nu o înscrie pe reclamantă pe lista de rezervă a concursului EPSO/AD/204/10 și cerere de anulare a deciziei de respingere a reclamației

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Doamna Balionyte-Merle suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013, p. 710.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 21 noiembrie 2013 — Arguelles Arias/Consiliul**

(Cauza F-122/12) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agent contractual — Contract pe perioadă nedeterminată — Reziliere — Post ocupat care necesită o autorizare de securitate — Autorizare refuzată de autoritatea națională de securitate — Decizie modificată de organismul competent cu soluționarea căii de atac — Concluzii ale autorității naționale de securitate și ale organismul competent cu soluționarea căii de atac care nu sunt obligatorii pentru AAIC)

(2014/C 71/66)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Bruno Arguelles Arias (Awans, Belgia) (reprezentant: J. Lecuyer, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și A. Bisch, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Consiliului privind concedierea reclamantului și cerere de despăgubire pentru prejudiciul material și moral suferit

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Îl obligă pe domnul Arguelles Arias la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și a cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013, p. 72.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 5 decembrie 2013 — Birkhoff/Comisia**

(Cauza F-60/09 DEP)

(Funcție publică — Procedură — Stabilirea cheltuielilor de judecată — Nepronunțare asupra fondului)

(2014/C 71/67)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Gerhard Birkhoff (Isny, Germania) (reprezentant: C. Inzillo, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și B. Eggers, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Dispozitivul ordonanței

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererii de stabilire a cheltuielilor de judecată în cauza F-60/09 DEP, Birkhoff/Comisia.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate în cadrul prezentei proceduri de stabilire a cheltuielilor de judecată.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 2 decembrie 2013 Pachtitis/Comisia**

(Cauza F-49/12)

(Funcție publică — Concurs general EPSO/AD/77/06 — Acces la documente — Cerere de acces la răspunsurile la testele de acces — Anularea rezultatelor testelor — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțare asupra fondului)

(2014/C 71/68)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamant: Dimitrios Pachtitis (Atena, Grecia) (reprezentanți: inițial P. Giatagantzidis și K. Kyriazi, ulterior P. Giatagantzidis și A. Féréti, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Currall și I. Chatzigiannis, ulterior J. Currall și D. Triantafyllou, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantului: Republica Elenă (reprezentanți: E.-M. Mamouna și K. Boskovits, agenți)

Regatul Suediei (reprezentanți: A. Falk și S. Johannesson, agenți)

Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD) (reprezentanți: H. Hijmans, agent)

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Domnul Pachtitis și Comisia Europeană suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.
3. Republica Elenă, Regatul Suediei și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, interveniente, suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 17 octombrie 2013 — Marcuccio/Comisia**

(Cauza F-127/12)

[Funcție publică — Articolul 34 alineatele (1) și (6) din Regulamentul de procedură — Cerere introdusă prin fax în termenul de introducere a acțiunii prelungit cu zece zile pentru considerente de distanță — Cerere introductivă depusă prin poștă în următoarele zece zile — Lipsa identității între cele două — Tardivitatea acțiunii]

(2014/C 71/69)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul

Cerere de anulare a refuzului de a-l despăgubi pe reclamant pentru prejudiciul pe care l-ar fi suferit ca urmare a expedierii tardive a documentului numit „bill of landing” referitor la transportul bunurilor sale personale din Luanda (Angola), unde era repartizat, în Italia

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
2. Domnul Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 12 decembrie 2013 — Marcuccio/Comisia**

(Cauza F-133/12)

(Funcție publică — Funcționari — Răspundere extracontractuală a Uniunii — Despăgubire pentru prejudiciul care rezultă din trimiterea de către instituție avocatului reclamantului a unei scrisori privind cheltuielile de judecată stabilite în sarcina reclamantului — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată — Articolul 94 din Regulamentul de procedură)

(2014/C 71/70)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Gattinara, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de respingere a cererii reclamantului de obținere a unei despăgubiri pentru trimiterea de către pârâtă a unei scrisori referitoare la reclamant avocatului său, precum și o cerere de despăgubiri

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca fiind în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată.
2. Domnul Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat la suportarea cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.
3. Îl obligă pe domnul Marcuccio la plata către Tribunal a sumei de 2 000 de euro.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 17 octombrie 2013 — Marcuccio/Comisia

(Cauza F-145/12)

[Funcție publică — Articolul 34 alineatele (1) și (6) din Regulamentul de procedură — Cerere introdusă prin fax în termenul de introducere a acțiunii majorat cu termenul pentru considerente de distanță de zece zile — Cerere depusă prin poștă în cele zece zile următoare — Lipsa identității între una și cealaltă — Tardivitate a acțiunii]

(2014/C 71/71)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de respingere a cererii reclamantului de revalorizare a pensiei sale de invaliditate

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
2. Domnul Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 12 decembrie 2013 — JJ (*)/Consiliul

(Cauza F-47/13) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2012 — Decizie de a nu îl promova pe reclamant — Transfer interinstituțional în cursul exercițiului de promovare anterior celui în care o eventuală decizie de promovare ar fi intrat în vigoare — Instituția competentă să decidă promovarea funcționarului transferat)

(2014/C 71/72)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: JJ (*) (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și A. Bisch, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de a nu îl include pe reclamant în lista funcționarilor din grupa de funcții AD propuși spre promovare în 2012

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca vădit nefondată.
2. JJ (*) suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 207, 20.7.2013, p. 63.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 27 ianuarie 2014 — Loescher/Consiliul

(Cauza F-134/12) ⁽¹⁾

(2014/C 71/73)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013, p. 74.

(*) Informații șterse sau înlocuite în contextul cadrului legal de protecție a datelor cu caracter personal și/sau a confidențialității.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 27 ianuarie
2014 — Carpenito/Consiliul****(Cauza F-136/12) ⁽¹⁾**

(2014/C 71/74)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013, p. 75.**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 23 octombrie
2013 — Moragrega Arroyo/Consiliul****(Cauza F-49/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 71/75)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 215, 27.7.2013, p. 20.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO